

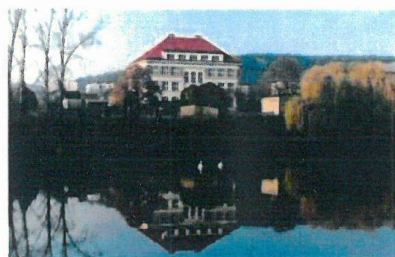
Výroční zpráva

školní rok 2018/2019

Srdečně Vás zveme na Akademii Gymnázia Oty Pavla

Oslavíme
65 let gymnázia
90 let budovy školy
100 let republiky

Kdy: čtvrtek 1. 11. 2018 v 18:00 hod.

Kde: Atrium ZŠ Radotín

Program: etapy naší moderní historie očima studentů všech tříd gymnázia

Gymnázium Oty Pavla, Praha 5, Loučanská 520

Zahájení školního roku 2018/19

Milí studenti, nový školní rok 2018/19 bude zahájen v pondělí 3. září 2018 v 8 hodin v budově Gymnázia Oty Pavla.

Na setkání s Vámi se jménem celého pedagogického sboru těší

RNDr. Jana Hrkalová, ředitelka

Krajem Antonína Dvořáka

29. srpna 2018

Poslední prázdninový týden si kantorský sbor GOP zpestřil výletem do kraje Antonína Dvořáka. Navštívili jsme totiž Nelahozeves, rodiště tohoto velikána naší národní hudby. Naše kroky ovšem nejdříve mířily k zámku, kde se nás ujala nezapomenutelná průvodkyně, která nám ve svých dramatických výstupech přiblížila historii zámku spjatou s rodem Lobkoviců. V krásných sálech jsme obdivovali obrazy světoznámých malířů Brugela, Canaletta, Cranacha, Rubense, Veroneseho a mnoha dalších, bohatou knihovnu, rukopisy Beethovena a Mozarta, muži (zastoupeni bohužel v drtivé menšině) si užívali sbírku zbraní či paroží. Ze zámku jsme sestoupili k rodnému domku A. Dvořáka, z tradiční expozice čněly osobní skladatelovy předměty, jako např. viola či husí brk, kterým psal svá díla. Dvořákovou stezkou, v srpnovém vedru příjemně zastíněnou vzrostlými stromy a lemovanou malebnými skalami, jsme se dostali do Kralup nad Vltavou na oběd. Kulturně i jinak nasyceni jsme se rozdělili na dvě skupiny – jedna už své putování končila, druhá se vydala vlakem do stanice Roztoky-Žalov. Odtud jsme vystoupali na Levý Hradec, kde se rozkládalo raně středověké hradiště, jež bylo pravděpodobně původním sídlem přemyslovského knížete Bořivoje I. Prach cest jsme nakonec spláchli v pivovaru v Úněticích. Plamenná diskuse o projektu 100 let republiky se poněkud protáhla, nechali jsme si tak ujet několik autobusů jedoucích z Únětic, abychom se nakonec vydali na vzdálenější zastávku, z níž jsme dojeli do Prahy. Startovní teambuilding dopadl dobře, kolegové i kolegyně jsou plni sil a entuziasmu, ať žije školní rok 2018-19!

Mgr. et MgA. Pavlína Krupová

Je Krakonoš badboy?

5. - 8. září 2018

Geografická exkurze – Rýchory 3.A, 5.S

Aby se výlet stal přinejmenším alespoň přiměřeně vzrušujícím, je nezbytné, aby obsahoval pár adrenalinových zážitků. Pod pojmem „adrenalinový zážitek“ si většina lidí představí například skok padákem, nebo i zcela nevinnou procházku po horách. Za ten náš by se třeba mohla počítat i naše cesta do Krkonoš, která se skládala celkem ze tří přestupů! Poté co jsme dorazili na kýžené místo – Svobody

nad Úpou, jsme se během rozchodu řádně občerstvili a psychicky připravili na náš výstup k Rýchorské boudě, jež nám poskytovala azyl další tři dny. Pobyt jsme odstartovali vtipnou večerní přednáškou o Krkonoších, díky které jsme se například dozvěděli, že není Matterhorn jako matterhorn, kdo je největší nepřítel Krkonoš a nebo jak vznikl samotný název pohoří.

Náš první plnohodnotný den v krkonošských lesích jsme nemohli započít jinak než výstupem na naši majestátnou horu Sněžku. Výpravu jsme zahájili (pro některé) svižným sestupem z našeho ubytování do Horního Maršova, odkud jsme se popovezli na naši pomyslnou „startovní čáru“ – do známé Pece pod Sněžkou, odkud jsme příjemným tempem zahájili pochod směrem vzhůru. Poslední zastávkou před vrcholem se pak ještě stala občerstvovací pauza, kterou tvořila konzumace těch nejlepších tvarohových či povidlových buchet, které jsem kdy měla. Během bolestivé, ale přesto krásné procházky nahoru na horu, jsme ještě mimo Obřího dolu zdolali, na zhruba sedmi kilometrech, převýšení cca 830 metrů! Avšak toto šílené číslo, nám zkrášlily úchvatné výhledy na protější Studniční horu či Úpský vodopád. Když jsme všichni vysupili až na samotný vrchol, vydali jsme se, po pár minutách rozjímání, na klidný pochod dolů, který vedl přes Horní Malou Úpu neboli Pomezní boudy. Zde se naše početná skupina rozdělila na dva menší celky. Jeden, co se vrátil autobusem do Horního Maršova a vyšel zpět na „Rýchorku“, a ten druhý, který šel domů „po svých“ a udělal si tak příjemnou čtrnáctikilometrovou procházku po hřebeni.

Třetí den se nesl v duchu historie. Na výběr jsme měli ze dvou lokalit – první skupina se vydala směrem k dělostřelecké tvrzi Stachelberg a na nedalekou rozhlednu Eliška, načež ta druhá zase k dolu Jan Šverma a na Růžový palouček, se kterým se pojí odchod J.A.Komenského z vlasti do polského Lešna roku 1628. Posléze každá ze skupin došla do městečka Žacléře, kde jsme se po krátkém odpočinku znovu vydali na cestu k naší boudě. Poslední večer jsme si užili naplno, každý po svém a ráno nám nezbývalo nic jiného než se sbalit a s Rýchorami se nadobro rozloučit. Za všechny studenty bych chtěla moc poděkovat všem profesorům, jmenovitě profesorkám Krupové, Markové a Svobodové a profesorovi Dostálovi za to, jak dobře náš výlet naplánovali, ale především naší paní domácí Áje, která nám po celou dobu výborně vařila i pekla. Děkuje!

Kateřina Hrubá, 5.S

Zdravstvujtě z Petrohradu

15. – 23. září 2018

V polovině září jsme se v doprovodu čtyř členů profesorského sboru vydali na týdenní pobyt do Petrohradu. Už cestou z letiště jsme formou vyhlídkové jízdy viděli krásy Petrohradu,

kteře jsme následně zkoumali zblízka. Navštívili jsme obrovské kláštery, chrámy, pevnost, viděli jsme sochy, pomníky a muzea (jako byl křížník Aurora), která nás svou bohatou výzdobou lákala blíže i přes často smutnou historii, kterou skrývala. Prohlédli jsme si překrásně zdobené interiéry Petropavlovského kostela, Chrámu sv. Izáka, Smolného kláštera nebo typicky ruského Chrámu Kristova vzkříšení. Také nás zaujal Zimní palác nejen svými interiéry, ale i mnoha uměleckými díly. Kromě toho jsme se podívali na pláž u Finského zálivu a viděli největší mrakodrap Evropy – Lachta center. S pomocí profesorů a průvodkyň jsme tak zvládli poznat velkou část Petrohradu, ochutnat ruské speciality a dosyta si užít sychravého petrohradského počasí, které nám ovšem náladu nezkažilo. Zahřáli jsme se chůzí přes dlouhé petrohradské ulice nebo borščem. Když už nás bolely nohy, svezli jsme se metrem, kde nás překvapily nejen honosné stanice, ale i extrémně dlouhé eskalátory a obrovské davy lidí, které neměly konce.

Jednou jsme se za pozdních večerních hodin vydali autobusem na otevírání mostů, které se otevrou každou půlnoc, aby přes noc mohly velké lodě projet centrem do nebo z Finského zálivu.

Přestože část z nás skolila neškodná viróza, do posledního dne jsme se všichni dali dohromady a navštívili i Peterhof – „ruské Versailles“. Strávili jsme den v krásných parcích u Finského zálivu. Další den jsme se také zastavili na Piskarevském hřbitově. Na tomto místě s velmi silnou atmosférou jsme vzdali hold obětem Leningradské blokády. Tentýž večer si někteří z nás výlet zpestřili o návštěvu Labutího jezera v jednom z petrohradských divadel. Večery jsme trávili gastronomickými sešlostmi, kde jsme ochutnávali občas až exotický sortiment z nedalekého supermarketu.

Třída 4.A také strávila dvě odpoledne v naší spřátelené škole – Gymnasiu 67. V pondělí si pro nás tamní profesorky připravily témata k diskuzi a program v angličtině. Poté nás čekalo představení, výuka tance a pohoštění v podobě napečených ruských specialit. Ve středu jsme se pak zapojili do běžné dopolední výuky. Dostalo se nám základů španělštiny, ale také velmi zajímavých poznatků z hodiny historie Petrohradu. I když výuka probíhala částečně v ruštině, hodně jsme si z ní odnesli. Odpoledne jsme se navíc sešli i s druhou částí naší výpravy a ruští studenti nás vzali do zábavního parku. K radosti našich profesorů jsme se pak oba poslední večery z vlastní iniciativy sešli se studenty z Ruska, kteří nám nabídli jiný pohled na Petrohrad.

V neděli se nikomu z nás nechtělo věřit, že musíme domů, a jen neradi jsme se balili a odjížděli na letiště. Byl to úžasný školní zájezd, který si budeme nepochybně pamatovat po celý život.

Děkujeme panu profesorovi Koubkovi, paním profesorkám Kohoutové, Sukeníkové a Markové a našim skvělým průvodkyním za realizaci výletu a skvělý doprovod.

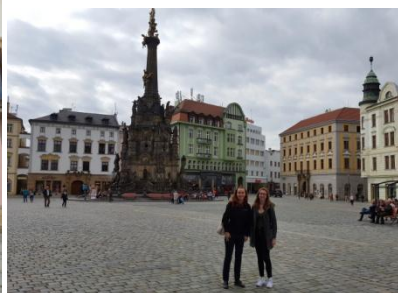
Zuzana Hejlová, 4.A

Alžběta Bendíková, 6.S

Loňský školní rok byl bohatý na literární úspěchy našich studentů. Jedním z nich bylo 3. místo Martiny Drdákové (6.S) v esejistické soutěži, vyhlášené oddělením religionistiky KSA FF Univerzity Palackého v Olomouci. Ocenění studenti byli spolu se svými pedagogy pozváni na říjnovou religionistickou konferenci, konanou v nádherné barokní kapli Božího těla v univerzitním komplexu Univerzity Palackého v Olomouci. Milé a srdečné bylo uvítání panem docentem Tomášem Bubíkem, který při slavnostním zahájení blahopřál vítězům esejistické soutěže. Ústředním tématem konference byl Náboženský rituál v interdisciplinární perspektivě. Účastnily jsme se jednoho ze dvou dnů, měly jsme možnost vyslechnout příspěvky v češtině, slovenštině a angličtině. Zjistily jsme, že v přechodových rituálech ve starověké Sýrii dbali na kvalitu používaného oleje, že není Endura jako endura (první pojem značka pro cyklistické oblečení, druhý rituální sebevražda v Kataru), že tradice je jako řetěz vzpomínek, že věda se v současnosti sakralizuje a ritualizuje, že v jižní Indii vznikají nové, velmi netradiční rituály s transgenderovým charakterem. O přestávce o nás bylo postaráno, v obědové pauze jsme si prohlídly krásy hanácké metropole. Město i jeho univerzita nás přijaly s otevřenou náručí, nelze vyloučit, že genius loci zafunguje a pražští studenti přijedou studovat do Olomouce!

Mgr. et MgA. Pavlína Krupová

Imatrikulace 2018

19. října 2018

Devatenáctého října proběhla tradiční imatrikulace prváků a primánů v netradičním prostředí. Ano, pro Gymnázium Oty Pavla bylo ctí zahájit provoz v nově vybudované aule radotínské základní školy. Téměř nestačíme sledovat, jak se obě školy na břehu Berounky vyvíjejí a mění. Jistě k lepšímu.

Aula má slušnou kapacitu, odhadem přes 200 míst, elegantní stupňovité uspořádání s dostatečně velkým pódium a solidní akustikou. Ideální pro vítání šedesáti nově příšedších studentů a jejich rodiče a přátele.

Po vcelku očekávaných prvotních zmatcích nakonec vše proběhlo bez větších problémů. Studenti vyslechli vítací projev paní ředitelky Jany Hrkalové, několik pecek gymnaziálního pěveckého sboru COLUMBELLA a moudrá slova třídního profesora Bořkovce. Hrdí rodiče

radostně přihlíželi, jak si jejich ratolesti, oblečené ve svátečním, přicházely pro památeční předměty a osobní potřesení pravicí s třídní či třídním. Oběma kantorům Jitce Frouzové i Martinu Bořkovcovi asistovali budoucí maturanti, sboroví zpěváci, zástupci tenoru a altu, aby předali symbolickou štafetu studijní. Jména studentů četla a celý obřad mile uváděla naše zkušená moderátorka Karolína Umová.

Závěrem několik osobních slov: Když jsem s Columbellovou vstoupila do obrovského zatím nevyzkoušeného prostoru, polilo mě horko. Najednou se mi zdál sbor malinký, nicotný, na jevišti se ztrácející. Opticky. Ještě horší bylo, když jsme zkusili studentskou hymnu Gaudeamus igitur. V prázdném sále nebylo slyšet nic, jak mi nesměle potvrdil i náš milý pan školník Pištělák, toho času v roli zvukaře. Naštěstí se akustická situace výrazně změnila při příchodu publika. Všichni tedy slyšeli například i pianissimo sboru v písni Spirit of God. A závěrečná vypalovačka This Little Light zazněla v plné síle. Sympatické publikum ji také náležitě ocenilo. A já zase ocenila překrásný pugét, který mi za vystoupení a taky k svátku věnovala paní ředitelka. Osobně. A na pódiu.

Mgr. Michaela Šreinová

Návštěva Pygmalionu

23. října 2018

Anglické divadelní představení, které jsme v říjnu navštívili s třídou 5.S, bylo jedinečným zážitkem, nejen proto, že se podobných představení v angličtině, navíc v nezjednodušené verzi, nekoná mnoho, ale i díky profesionálním výkonům herců a lingvistickým oříškům ve formě různých variací britské angličtiny, slangu a jazykolamů. Více v článku studenta 5.S:

Pygmalion

On the 23rd October, class 5.S visited the play Pygmalion in the Selesiánské theatre.

Pygmalion is a comedy written by the British writer George Bernard Shaw in 1912. The play is a satire about the social classes in Britain. It shocked London audiences during its premiere when the main figure said “bloody arse”, which was totally unusual in that time for language like that to appear in theater. However, in 1925 Shaw was awarded the Nobel Prize for literature.

With our friendly accompaniment made up of professors Ledererová and Sukeníková, we entered the theatre around 11:30. We did not know what to expect. We were only told that the actors were English and that they were on a tour around central Europe with this performance. The theater was completely sold out, filled mostly with other students and their professors. The play started after a few minutes of waiting. The first thing that we all noticed was the very high-pitched voice of one of the female actors, which started to be quite annoying as the time passed. But the other actors did a great job! They were changing roles, sometimes even from a man to a woman, within a short time. That was really admirable. The play lasted for two hours, with a short break in the middle. The actors tried their best and most of the audience really liked it!

In the end, I think that most of us liked it, it was a pleasant cultural escape from school.

Matěj Cabadaj, 5.S

Letošní rok jsme si připomněli čísla 100 – 65 – 90. Nejsou to míry lépe fotomodelky, jak by se na první pohled mohlo zdát, ale klíčová data pro naši zemi a radotínské gymnázium. Oslavili jsme totiž 100 let od založení republiky, 90 let budovy školy a 65 let gymnázia.

Ke stému výročí republiky Gymnázium Oty Pavla uspořádalo dvě jedinečné akce. Obě mají za cíl jednak připomenutí zásadních událostí a významných osobností naší země, obě také vytvářejí prostor ke spolupráci a propojování (tak důležitému procesu právě v dnešní době!). Do obou z nich byli totiž zapojeni všichni studenti gymnázia a také pedagogové. Zároveň došlo při přípravě k prolnutí oblastí různých oborů a procvičení rozličných dovedností. První z nich je výstava Projekt 100 OSOBNOSTÍ REPUBLIKY, druhou je školní Akademie – divadelní představení zachycující v chronologickém sledu dějiny republiky od založení v roce 1918 až po žhavou současnost roku 2018.

Výstava Projekt 100 OSOBNOSTÍ REPUBLIKY je výsledkem více než měsíční práce studentů (a ještě delší práce pedagogů), ve které se zúročily nejen výtvarné dovednosti studentů, ale i jejich schopnosti shromáždit a třídit informace k danému tématu. Cílem projektu bylo seznámit se blíže s vybranými osobnostmi a následně originální zachycení ve formě informativního obrazu. Na jednom posteru pracovali 2 – 4 studenti. Jednotlivým prvkem se na každém obraze stal klíčový rok, počínaje rokem 1918 a konče 2018. Výstavu tak můžete sledovat v chronologické linii od založení republiky po dnešní dobu. Studenti ve svých pracích využili různé výtvarné techniky a pojetí, někteří z nich senzitivně vycházejí ze specifik dané osobnosti. Každý artefakt je ve svém informativním i obrazovém pojetí originál. Prostor Gymnázia Oty Pavla se tak na určitou dobu stává specifickou galerií.

Slavnostní vernisáž se konala dne 24. 10. 2018. Měli jsme možnost přivítat vzácné hosty, kterými byli: Ing. Petr Schmied z odboru rozpočtu Magistrátu hl. m. Prahy, Mgr. Miroslav Knotek, místostarosta Prahy 16–Radotín, Ing. Ladislav Damašek, ředitel závodu Radotín, Českomoravský cement, a.s., Mgr. Zdeněk Střihavka, ředitel ZŠ Radotín, PhDr. Drahomíra Irglová a Mgr. Marie Pacourková – bývalé ředitelky radotínského gymnázia. Mezi další milé účastníky vernisáže patřili naše bývalé kolegyně a kolegové, zástupci místního tisku a radotínského knihovny.

Po úvodním uvítání hostů paní ředitelkou RNDr. Janou Hrkalovou projekt představil vyučující dějepisu Mgr. Vladimír Cieslar. K výtvarné složce se pochvalně vyjádřily i vyučující výtvarné výchovy Mgr. Zdena Veselá a Mgr. Pavlína Krupová. Hudební vstupy zajistil Ondřej Valter (2.S), který písněmi Osvobozeného divadla navodil atmosféru první republiky. A na své si přišly i chuťové buňky – všechny třídy totiž zajistily stoly s dobovým občerstvením (např. Masarykovy koláčky, protektorátní eintopf s domácím chlebem, normalizační chlebičky či novodobé Míša řezy), které nabízeli stylově oblečené mladé dámy a galantní muži.

Výstava sice zachycuje známé osobnosti naší země, ale výběr faktografie i umělecké ztvárnění je výsledkem čistě osobitého vidění studentů. Proto můžete zhlédnout různorodé zpracování – od téměř slovníkového hesla po převažující výtvarný obraz, od precizního kresebného vyjádření po uměleckou zkratku či lehce karikaturní ráz. Je třeba zdůraznit, že se nejedná o výběrovou přehlídku, ale o práci studentů celé školy – od nejmladších až po maturanty. Vážíme si toho, že všichni věnovali svému dílu čas a energii v rámci svých možností, nadání a fantazie. A jak to dopadlo – o tom se můžeme přesvědčit i vy!

Výstava 100 osobností republiky bude otevřena pro veřejnost každý čtvrtek od 17 do 18 hodin do konce ledna 2019.

Mgr. et MgrA. Pavlína Krupová

Webová aplikace systému Bakaláři přístupná pro rodiče

24. října 2018

Od listopadu rodičům našich žáků zpřístupňujeme webovou aplikaci Bakalářů (někdy označovanou jako elektronickou žákovskou knížku). Aplikace umožňuje sledovat klasifikaci žáků, jejich docházku, rozvrhy žáků včetně aktuálních změn, slouží k efektivnější komunikaci se školou při předávání informací a omlouvání absence a obsahuje řadu dalších užitečných možností.

Aplikace je dostupná na adrese <https://bakalari.gop.cz/>.

Přístupové údaje (přihlašovací jméno a heslo) budou rodičům předány prostřednictvím třídních učitelů žáků na třídních schůzkách 8. 11. 2018, nebo po tomto datu na základě individuální domluvy s třídním učitelem.

Aplikaci je dostupná i v bezplatné mobilní verzi.

pro zařízení s OS Android:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=cz.impire.bakalari.student&hl=cs>

pro zařízení s iOS:

<https://itunes.apple.com/cz/app/bakalari-oficialni-aplikace/id1070211765?mt=8>

RNDr. Bohumil Černocký a vedení školy

Návštěva studentů z německého Wurzenu

25. – 26. října 2018

Dne 25. 10. nás svou milou návštěvou překvapili studenti z Magnus-Gottfried-Lichtwer-Gymnázia v německém Wurzen, které přivedla paní Schubert s paní profesorkou Voršilkovou a panem Klemmem.

Jelikož nás právě čekalo odpolední vyučování, musela se část německých studentů zúčastnit našeho anglického semináře s paní profesorkou Sukeníkovou. Upřímně jsem si myslela, že to pro ně bude spíše povinnost, ale oni se k mému překvapení horlivě zapojovali do výuky. Později jsme se také dověděli, jak moc se jim líbila celková atmosféra hodiny, která se od těch jejich prý velmi lišila.

Po skončení výuky jsme šli společně s těmi, kteří nebyli členy šachového týmu, na procházku po večerním Radotíně. Musím uznat, že při procházení jsme si spíše povídali, než že bychom obdivovali krásy místního prostředí. Dokonce jsme se přiučili několika novým slovíčkům. Mým oblíbeným se stalo slovo „Denglish“, což je složenina slov „Deutsch“ a „English“, tedy „německá angličtina“. Tuto formu jazyka jsme si totiž při vzájemné komunikaci dosti oblíbili. Večer jsme zakončili krátkým posezením v místní restauraci, ochutnáním Kofoly, a dokonce došlo i na bowling.

Následující den zhlédli naši hosté školní akademii a poobědvali ve školní jídelně. Poté jsme se vydali na prohlídku Prahy, kterou vedla paní profesorka Kratochvílová. Byl pátek, počasí nám přálo a panovala téměř víkendová nálada. Naším teď už kamarádům z Wurzenu se Praha velmi líbila a zaujaly je i ty nejbanálnější maličkosti, které si obyčejný Pražák už ani neuvědomuje. Milé bylo si je tímto způsobem připomenout, stejně tak příjemná byla i celá procházka.

Doufáme, že naše česko-německá spolupráce bude i nadále pokračovat.

Tereza Procházková za všechny seminaristy z 6.S a 4.A

Mezinárodní šachový turnaj na naší škole

25. října 2018

Dne 25. 10. 2018 naše gymnázium přivítalo velmi neobvyklou návštěvu, která přijela ze sousedního Německa. Většinu z nich tvořili studenti z Magnus-Gotfried-Lichtwer-gymnázia ve Wurzenu.

Jedním z vrcholů tohoto dne byl šachový turnaj konaný na konci programu. Naše škola vybrala čtveřici hráčů, kteří čelili stejně početnému německému týmu. V sázce byla jak česká, tak německá hrdost, což bylo velkou motivací k vítězství pro obě strany.

Nicméně, po celou dobu hraní se nesla vzduchem přátelská nálada a nepodepsal se na ní ani fakt, že většina partií skončila naší výhrou. Prokázali jsme kvalitu školního šachového kroužku pod vedením pana profesora Sedláka a odvahu nastoupit proti velmi těžkému soupeři.

Na závěr si všichni podali ruce a to i „zklamaný“, ale zároveň dobře naladěný profesor Sedlák, který musel s hořkostí skousnout prohru s profesorem Klemmem z německé strany. Odcházeli jsme s úsměvem na tváři a s pocitem příjemně stráveného odpoledne.

Tomáš Dybal, 4.A, člen vítězného týmu

Už v půl osmé jsme museli být na místě, všichni, abychom minimálně čtvrt hodiny mrzli před atriem, než nás pustí dovnitř. Musel to být zajímavý pohled: hloučky mladých lidí oblečených ve stylu první republiky, děvčata v pánských oblecích nebo chlapci v uniformách Hitlerjugend se choulí všichni k sobě.

Nikdo z nás navíc neměl nejskvělejší náladu, jelikož jsme od následujícího dopoledne moc neočekávali. Tedy alespoň já.

Konečně to začalo. Pár slov prof. Cieslara, nic výjimečného, prostě to, co se obecně na zahájení akcí říká, a pak už první vystoupení. Byla jsem mile překvapena. Představení bylo skvělé. Pak přišlo další: historický dokument, tak věčně udělaný, že by se mohl rovnou odvysílat na ČT. Následovala má třída, sklidili jsme docela slušný potlesk, takže to nemohlo být tak strašné. Poté už jsem byla klidná, nervozita ze mě spadla a já jsem se jen bavila a užívala si.

Viděla jsem deset deseti až patnáctiminutových vystoupení, která představovala různá období 100 let od vzniku Československa. Jedno vystoupení lepší než druhé. Všechny třídy dokázaly vystihnout to nejdůležitější z daného období, ale zároveň do scénky zvládly vpašovat něco vtipného. Ať už to byly mandelinky ve spacácích či Košťák na spartakiádě. Každá scénka byla inteligentní a měla úroveň.

Odcházela jsem nadšena a strašně překvapená, že to tak dobře dopadlo. Také jsem byla na nás všechny pyšná, že jsme dokázali stvořit něco tak povedeného.

Julie Vavrušková, VI.S

Maryša po ostravsku

6. listopadu 2018

Káva od žida. Nějaká ztuhlá. A Vávra ji dopije pěkně do poslední kapky. Kolikrát už? Maryša bratří Mrštíků patří mezi osvědčený a oblíbený repertoár českých divadel. Tentokrát jsme měli možnost s literárním seminářem zhlédnout pojetí této klasiky díky ostravskému Divadlu Petra Bezruče. Loni jsme viděli se seminářem zmodernizovanou Maryšu v Národním divadle, proto jsem měla trochu obavy, že se Ostraváci budou ubírat podobným směrem. Naštěstí byla hra předvedena s úctou k tématu, jazyku i postavám. Maryša projde vývojem od bezstarostné, rozjásané dívenky ke zralé ženě, těžce zkoušené osudem. Norbert Lichý jako Lízal zase ukáže nejdříve pýchu a sebejistotu bohatého tatíka, posléze zoufalého, sebetrýznivého pečující otce (ovšem ve chvíli, kdy už je pozdě). Silný zážitek umocnila i

minimalistická scéna s mnohoznačným „hřištěm“ uvnitř a také hudba – velmi expresivní, inspirovaná folklórem. Odcházeli jsme s pocitem, že hra není nějaký zaprášený stokrát zmiňovaný, leč vlastně mrtvý literární klenot, ale kus, který oslovuje i dnes. A to i mladou generaci. A to i přes místy hůře srozumitelný dialekt. Takže, kdo jste to 6. 11. 2018 v divadle Komedie nestihl, udělejte si výlet do Ostravy, studentské jízdné Praha – Ostrava již od 34 Kč! Stojí to za to!

Mgr. et MgA. Pavlína Krupová

Evropský parlament

8. - 9. listopadu 2018

Ve dnech 8. a 9. listopadu jsme se na doporučení naší třídní profesorky Marešové zúčastnili simulace evropského parlamentu v budově senátu České republiky. Po příchodu nás rozdělili do jednotlivých frakcí a následně po úvodní promluvě hlavního moderátora celé akce do samostatných výborů. My jsme zastupovali stranu EPP ve výboru ECON, což je výbor zabývající se hospodářstvím a měnou. Naším úkolem bylo projednat směrnici o dopadu plastových výrobků s možnými pozměňovacími návrhy. Na konci prvního dne se celý náš výbor shodl na konečném znění směrnice.

Druhý den se na plénu předkládaly jednotlivé návrhy z každého výboru a poté se hlasovalo o schválení individuálních pozměňovacích návrhů. Celou akci hodnotíme velice kladně, nabyli jsme spoustu nových zkušeností a získali širší povědomí o fungování evropských institucí.

Marek Růžička, 4. S

Columbellí předvánoční soustředění 2018 aneb laudatio

16. – 18. listopadu 2018

Tento kratičký text budiž vnímán jako moje pochvala a díky mému nejmilejšímu sboru směřované. Každý soudný čtenář následujících slov snad pochopí a bude tolerovat i trochu té pýchy...

Není tomu tak dlouho, konkrétně na konci minulého školního roku, kdy jsem v článku podobném tomuto na svůj sbor hudební, kritizovala její, vyjadřovala svou nespokojenost s ním. Bodejť ne. Columbella zlobila, zpívala falešně, do pravidelných zkoušek nechodila. Nebyla schopná ani uspořádat tradiční jarní koncert!

Nyní se situace od základu změnila. V našich oblíbených Šlovicích se sešlo ze stávajících třiceti členů dvacet osm a na návštěvu přijely další tři kusy, které s námi v současné době sice nepějí, ale situace se může změnit. U jednoho altika rozhodně. Až se miminko narodí a bude moci být pohlídáno, budeme mít o jeden perfektní hlas víc. Celé těleso získalo nový barevnější zvuk, odmaturovavší soprány rozsvítily a posílily zvuk své hlasové skupiny, alty se přestaly bát, zvláště po tom, co se z ciziny vrátil jeden krásný temný, lehce nakráplý a nepřeslechnutelný, pánové v tenoru i basu se konečně sezpívali, což je velkým úspěchem. Mimo jiné proto, že mužská sekce dosáhla svého historicky maximálního počtu osmi kusů. V několika písních nás doprovází nový kytarista, vítáme ho v kolektivu s otevřenou náručí.

Celé tři dny Columbella tvrdě pracovala. Především a pochopitelně na programu vánočního koncertu. Nezapomněli jsme ani uctít výročí Sedmnáctého listopadu, minutou ticha, množstvím hudby, speciálně vybraných písní i jinak.

V hrubých rysech je playlist sestaven, nezbyvá tedy než pozvat velevážené publikum, aby přišlo ochutnat plody soustředěného nácviku.

A KDY? Přece v pátek 14. prosince od 18:00 v kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle.

Co si posluchačstvo může od koncertu slíbovat? Pěknou porci vánoční pohody, mnoho sborového zpívání, několik premiér, nové instrumentalisty dosud se v řadách sboru skrývajících, neobvyklé hudební nástroje, koledy, spirituály... Něco veselého, něco vážného, možná i trochu toho vánočního kýče.

Těšíme se na vás,

Columbella + Mgr. Michaela Šreinová

Anatomie pýchy národa

20. listopadu 2018

Viděli jste někdy základní kameny budovy, jejíž výstavba rozproudila vlastenecké cítění národa českého? My ano, jelikož jsme v pátek 2. 11. 2018 navštívili Národní divadlo. Stoupali jsme do nebes, a to doslova. Naše komentovaná prohlídka pro třídy 5.S a 3.A začala v diváckých šatnách, které dříve sloužily jako baletní sál. Zde jsme se dozvěděli obecné informace o divadle. Například, že divadlo záhy po svém otevření v roce 1881 vyhořelo a muselo být rekonstruováno.

Sestoupili jsme k základním kamenům, které skrývají mnohá tajemství. Blok z Louňovic na Černokostelecku ukrývá fotografie, filmy, ale i zakládací listiny divadla.

Národní divadlo ohromí asi každého, například stropní malba Františka Ženíška zobrazující osm alegorií mi připadá obdivuhodná. Celé divadlo zdobí podobné motivy, například mimika, epika a tanec. Takové sjednocení podtrhuje finální vzhled divadla, které tak působí kompaktně. Vzpomněli byste si na jména obou architektů? Josef Zitek sice vyhrál soutěž pro první budovu, ale po požáru se rekonstrukce ujal jeho žák Josef Schulz. Za zmínku stojí ještě dvě jména, a sice Mikoláš Aleš a František Ženíšek. Přestože první jmenovaný je

veřejnosti známější, jsou to malířské schopnosti právě druhého umělce, které v divadle převažují. Aleš byl výborným kreslířem, ale „barvy“ musel přenechat Ženíškovi. Galerie a balkony poskytly další místa, diváky tak žádaná. Z hlediště první galerie jsme si mohli zblízka prohlédnout lustr, který honosnost a eleganci interiéru jen podtrhuje. Po rekonstrukci v roce 1883 byl nahrazen elektrickým a Národní divadlo se tak zařadilo na první příčky pomyslného seznamu evropských divadel využívajících elektrického proudu. Čím výš jsme stoupali, tím víc se nám Praha ukazovala jako na dlani. Není tedy divu, že výhled z terasy nám vyrazil dech. Mistrovské trigy, trojspřeží z dílny Bohuslava Schnircha představují hlavní dominantu terasy. Naneštěstí se autor nedožil jejich instalace. Budova působí jednoduše majestátně. Věděli jste, že z důvodu ne příliš optimálního rozložení pozemku má divadlo půdorys lichoběžníku? Zkuste se někdy podívat na stropní malby v postranních schodištích a přesvědčte se sami. Kterou ze scén Národního divadla máte nejraději? Operu s jejími melodiemi, činohru a její přednes, balet s jeho lehkostí, nebo inovativní Laternu magiku? Vzpomněli byste si, kdo namaloval oponu před a po rekonstrukci? Tu první vytvořil právě Ženíšek, ale po požáru měl tolik práce, že novou oponu přenechal na starost Vojtěchu Hynaisovi. Nakonec snad jen dvě otázky. Skončí jednou divadlo tak, jak jednou začalo, tedy Smetanovo Libuší? A skončí vůbec někdy?

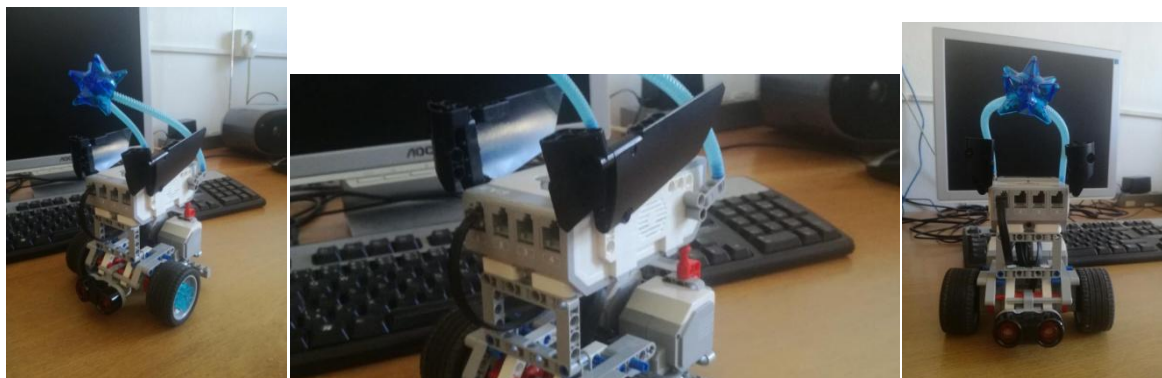
Anna Zelená, 5.S

GOP, RUR a ČVUT

20. listopadu 2018

Naše gymnázium se letos poprvé zúčastnilo Robosoutěže pořádané Fakultou elektrotechnickou Českého vysokého učení technického. Ta byla letos pořádána již po deváté. V každém ročníku bylo cílem sestavit a naprogramovat robota pro zadaný úkol. Letos se měl robot stát „Pac-Manem“ a projít v omezeném čase co největší část bludiště. Tento úkol byl ještě komplikován přítomností duchů. Po spuštění robota v bludišti se tým již nesměl robota dotknout, s výjimkou dotyku ducha, v takovém případě robot přišel o jeden ze tří životů a musel zpět na start. V kole, které se konalo 20. 11. 2018 a do kterého se tým našeho gymnázia přihlásil, se představilo 37 dalších týmů ze středních škol napříč republikou. Po prvních dvou jízdách se náš tým usadil na třináctém místě. To bylo i naše konečné umístění, ve vylučujících bojích jsme totiž sice v prvním souboji dokázali zvítězit, v tom druhém jsme ale podlehli. Tím jsme se připravili o ceny, tou největší bylo přijetí těch nejlepších na pořádající Fakultu bez přijímacích zkoušek. To by se maturantům tvořícím tým, Hance Boháčové, Nině Štěrbové a Tomáši Melcherovi, nemálo líbilo, jakož i hodilo.

Tomáš Melcher, 6.S

Ty přece nemáš poslouchat v kuchyni a v koupelně, Ucho, a ty to víš!

21. listopadu 2018

Divadelní inscenace inspirovaná úspěšným filmem ze sedmdesátých let dodává celému příběhu nový rozměr. Hlavní motiv zůstává stejný, a to sice strach z totalitního režimu přecházející v paranoii, ale divadelní provedení se ještě soustředí na vztah mezi ústřední dvojicí manželského páru.

Mnoholičnou a rafinovanou ženu Annu velmi uvěřitelně ztvárňuje herečka Antonie Talacková, působící zprvu lehce přiopilým, hloupoučkým dojmem, který ovšem skvěle umí prodat. Časem se však ukáže, že tato „dáma“ není zase tak prostá, jako si všichni myslí. Svého muže Ludvíka, ztvárněného Danielem Bambasem, umí pořádně trápit, jak se ale ukáže, trápí se i ona sama.

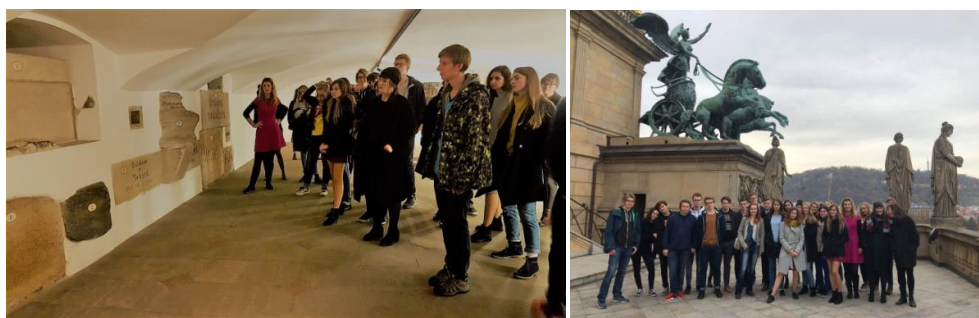
Ludvík, muž s jasným zaměřením na sebe, dává Anně taky pěkně zabrat. Nervozitu a občasnou agresi ventiluje až moc přesvědčivým způsobem a hulvátství z něj přímo sálá.

Obdivuhodný výkon obou dvou herců je třeba ocenit i proto, že za celou hodinu a půl hráli nonstop, bez přestávky dramaticky a intenzivně. Ze svižnosti tempa a celkové energie představení jsem pak byla i mírně vyčerpaná. Scéna byla navíc skvěle postavená, dokonce s funkčním potrubím, což mě vede k tomu, že ekologická hodinka a půl to teda vážně nebyla. Herci skvěle dokázali pracovat s prostorem, někdy jsem se až bála, že omylem využijí i nás, publikum.

Účel připomenout strašlivost 50. let, varovat před aktuálností tohoto tématu a ukázat vlastně psychologickou studii toho, co v člověku odhalí strach, se podle mého názoru nesmírně povedl a s klidným srdcem tuto podívanou mohu doporučit.

Zhlédnuto v rámci Literárního semináře 21. 11. 2018 v Divadle na Vinohradech.

Antonie Hradilková, 3.A

Rok naděje a chvíle zklamání

(reportáž z dějepisné olympiády)

21. listopadu 2018

Konečně nastal onen čas a náš tříčlenný tým dějepisných olympioniků se v doprovodu pana profesora Cieslara v dopoledních hodinách 21. 11. 2018 vydal Pendolinem směrem Cheb. Právě v tomto západočeském městě se totiž konalo ústřední kolo dějepisné soutěže gymnázií České i Slovenské republiky. Tímto textem se pokusím náš dvoudenní pobyt na samých hranicích s Německem zhodnotit.

První den se pro nás nesl ve znamení odpočinku a samozřejmě také odborné přípravy. Po příjezdu do Chebu jsme zavítali do útulné české restaurace U Krále Jiřího, po vydatném obědě (v podobě gulášku, kachny či plněných knedlíků) jsme se vydali do gotického kostela sv. Mikuláše, na obhlídku barokních městských hradeb a návštěvu Chebu jsme zakončili v místním městském muzeu, kde jsme mohli zhlédnout výstavu „Eger nebo Cheb“, připomínající nejasnou národnostní minulost města, a také místnost, v níž byl údajně zavražděn Albrecht z Valdštejna (která fascinovala zejména Matěje Konráda, nejspíše fanouška tohoto schopného vojevůdce a hromadiče zabaveného majetku).

Další den nás čekalo soutěžní klání, konané v aule Ekonomické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. Samotný prostor nás příliš neoslovil, zato svým interiérem výborně korespondoval se soutěžním obdobím, tedy sedmdesátými lety. Organizátory je třeba pochválit za naprosto perfektní organizaci celého dopoledne, díky nim vše běželo bez narušení a přesně podle harmonogramu.

Po nalezení našeho stolu jsme objevili hromadu darů a dáreků pro každého soutěžícího. Všichni tři členové týmu, stejně tak jako pan profesor, obdrželi 10 knih o historii, tričko organizátorské školy, flashku a další ceny. Během celého dopoledne nám byly k dispozici stoly s jídlem a nápoji, ať už obloženými chleby, věnečky, indiánky či slibně vonícím gulášem.

Samotná soutěž měla čtyři kola, což mi nepřišlo jako příliš dobrý nápad, protože soustředění pod tlakem prostě upadá a potom se nelze divit, že během třetího kola už člověku začne třeštit v hlavě.

První část se skládala z uzavřených otázek prověřujících naše komplexní znalosti dění v Československu v letech 1968 – 1977. Spoluprací a rozvahou se nám podařilo získat obstojných 40 bodů z padesáti a po krátké pauze jsme se vrhli na druhé kolo, obsahující otevřené otázky. Navzdory tomu, že jsem se tohoto kola obávala nejvíc, jsme byli schopni získat 48 bodů z celkového počtu 64, což je velmi dobrý výsledek.

Nyní se odhodlám kritizovat organizátory soutěže za obsah třetího kola. Nejen že z něj šlo získat 111 bodů, tedy dvakrát více, než ze zbytku, ale také toto kolo týkající se hlavně kultury bylo naprosto nevyvážené. Počet otázek směřovaných na sport mnohonásobně převyšoval počet těch zaměřených na literaturu, divadlo i film. Matěj Konrád, který měl sport na starosti, udělal co mohl, ale lépe než na celkových 48 bodů jsme nedosáhli.

Poslední kolo bylo zaměřeno na videa, na nichž slavné osobnosti četli otázky, které jsme měli za úkol zodpovídat do soutěžních archů. Opět se naprostá většina týkala sportu a otázka na zakládající členy kapely Elán, která ostatně v 70. letech extrémně známá nebyla, se mi nezdála příliš vstřícná.

Poté už nám nezbylo než čekat na výsledky. Během soutěže se nám povedlo navázat přátelské vztahy se stolem před a za námi, tedy pražskými gymnázii: Gymnáziem Elišky Krásnohorské a Křesťanským gymnáziem. Zbytek soutěže proběhl jakoby v mlze, okolo druhé hodiny se vyhlášovaly výsledky, soutěži jako obvykle dominovala moravská gymnázia, jejichž příprava musí být o mnoho systematičtější a důkladnější než těch českých. Umístili jsme se na 37. místě, tedy asi v polovině výsledkové tabulky, což osobně nepovažuji za špatný výsledek.

Myslím si, že je soutěž výborná pro ty, kteří mají prostor a čas se dlouhodobě zaměřit na zadané téma a zároveň se v budoucnu chtějí věnovat historii, protože kvantum znalostí, jež člověk musí vstřebat, je obrovské. Celostátní kolo je opravdu taková třešnička na dortu a ačkoliv jsem k soutěži byla od začátku dost skeptická, nakonec jsem si ho moc užila. Chebské gymnázium dělá mistrovskou práci v organizaci (a také shánění sponzorů, pokud vezmeme v potaz, že nejlepší týmy za svůj výkon získaly notebooky či televize). K soutěži mi zůstává hořkosladký vztah kvůli všemu, co jsem uvedla výše. Rozhodně je to zajímavá příležitost a jsem ráda, že jsem se letošního ústředního kola mohla zúčastnit. Historii zdar!

Karolína Umová, 5.S

Dne 30. listopadu 2018 se naše škola poprvé zúčastnila soutěže v anglickém jazyce pro studenty středních škol ve věku 15-19 let nazvané Best in English. Tato soutěž je unikátní svým mezinárodním rozsahem, proto své síly mohlo v letošním, již osmém ročníku, porovnat 21110 studentů z 922 středních škol ze 30 států převážně střední a východní Evropy. Ti se mezi devátou a jedenáctou hodinou dopolední připojili na školních počítačích na stránky www.bestinenglish.org a pokusili se co nejlépe poprat s cvičeními zaměřenými na gramatiku, slovní zásobu a poslech.

Za naši školu se soutěže zúčastnilo 19 studentů z posledních tří ročníků studia. Během toho, co studenti v počítačové učebně soustředěně pracovali, bylo možné slyšet upadnout špendlík, o propisce nemluvě. A jaké jsou výsledky jejich snažení?

Na 1. místě se z těchto 19 statečných umístila Zuzka Slavičková ze 4.S se ziskem velmi slušných 110,5 bodu z celkových 122. Zuzka se tak umístila na 66. místě mezi studenty z České republiky (z celkového počtu 8437) a zároveň na 246. místě na světě, tedy z 21110 studentů!

Druhé místo na naší škole patří neméně nadané Marušce Janekové, taktéž ze 4. S, s počtem 108 bodů. Na bronzovou příčku se dostala Rebeka Lánská z 5.S s pěknými 103 body.

Nejen těmto třem dívkám děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Pro doplnění statistiky uvádím, že nejlepší Čech získal 118 bodů a nejlepší účastnice soutěže vůbec 118,5.

(Protože účastníků bylo velké množství, rozhodoval i čas, za který studenti test vyplnili.)

Naše škola se umístila na 209. místě mezi všemi 922 školami a na 78. místě v rámci České republiky (v ČR se jich zúčastnilo 341). Pokud byste si test rádi vyzkoušeli, na konci tohoto ledna by měl být zpřístupněn na výše uvedených stránkách.

Mgr. Jana Stenská

Kamzíka v Alpách nepotkáte aneb Zahraniční lyžařský zájezd do Saalbach Hinterglemmu

4. - 9. prosince 2018

O lyžování v rakouských Alpách toho lze napsat opravdu hodně. Ale mnohem lepší je to zažít na vlastní kůži. A tak jsme se 4.- 8. prosince 2018 vydali do malé vesničky Maishofen, kde má jedno ze sídel pro nás už známá cestovní kancelář CK-OK.

První pocity byly vskutku rozporuplné. Po cestě jsme nepotkali jedinou hroudičku sněhu či náznak toho, že by sněhová situace byla vhodná pro lyžování. A protože podmínky byly opravdu špatné, první den již tradiční lyžovačky či prkeňáčky se udál na Kitzsteinhornu, ledovci blízko Zell am See. Abych byla upřímná, tento den a den následující nebyly nejlepší. Sněhu málo, příliš lidí a potom se přidalo i špatné počasí. I přes tyto nesnáze ale panovala dobrá nálada. Pomohla tomu i německá armáda poprvé na lyžích, která nás inspirovala k vděčnosti za naše "skiskills".

Třetí den se vše obrátilo k lepšímu, otevřelo se více sjezdovek, zlepšilo se počasí, a tak jsme si mohli páteční lyžovačku či prkeňáčku naplno užít. Už nás nebrzdili vojáci, hospody otevřely svoji náruč a jídelní lístky a panovala uvolněná atmosféra. Čtvrtý den byl přeci jen trochu hektičtější, ráno jsme museli všechno sbalit, uklidit a užít si poslední den. Počasí bylo opět skvělé, otevřely se další sjezdovky a pauzičky na čerstvý džusíček a fotobudka se velice hodily... jenom ten proslulý alpský kamzík nám stále unikal.

Myslím, že můžu mluvit za každého účastníka, když řeknu, že jsme si zájezd náramně užili a i přes neprodlouženou večerku, zapomenutý skipas či honbu za pojišťovací papírkem to bylo pár dní, na které budeme moc rádi vzpomínat. Tímto bych také ráda za všechny poděkovala členům profesorského sboru, instruktorům a cestovní kanceláři CK-OK, že se zájezd mohl uskutečnit a všichni si ho mohli užít. I přes tu večerku v deset večer.

Patricie Macková a tým redakce 5.S a 3.A

Podnikatelský inkubátor

4. prosince 2018

Pilotní vzdělávací program “Podnikatelský inkubátor” vzniká v rámci projektu Škola 4.0, který realizuje jazyková agentura Channel Crossings ve spolupráci s Gymnáziem Oty Pavla a dalšími školami. Projekt má za cíl podpořit spolupráci organizací formálního a neformálního vzdělávání a skrze individuální přístup a inovativní metody u žáků podpořit rozvoj dovedností v oblasti digitálních technologií, cizího jazyka, podnikavosti, kreativity a občanství.

Na naší škole projekt proběhl ve třech dopoledních blocích ve třídě 1.S. V prvních dvou dnech se studenti seznamovali s pojmy jako myšlenková mapa, SWOT analýza, business Model, canvas, procvičovali si angličtinu, prezentační a argumentační dovednosti a především pracovali na vlastních záměrech sociálního podnikání. Zamýšleli se nad tím, jaký produkt budou nabízet a čím bude výjimečný, kdo bude jejich zákazník i jak budou svůj nápad financovat. Vznikly tak zajímavé podnikatelské záměry (např. kavárna se zdravotně postiženými pracovníky, půjčovna aut, mobilní aplikace pro zprostředkování práce, a dokonce i vesmírné zábavní centrum či fresh fast food). Třetí den pak byl věnován vlastním prezentacím podnikatelských záměrů.

Reakce studentů:

„Díky inkubátoru jsem měla možnost vymyslet společně se spolužáky ten nejlepší projekt, který se sice možná nikdy neuskuteční, ale stálo to za to.“

„Líbilo se mi, že jsem se naučila spoustu nových anglických slov a dozvěděla se něco o podnikání.“

Reakce z řad rodičů:

Vážená paní ředitelko,

chtěl bych se s Vámi, Vašimi kolegy a studenty 1. S podělit o své dojmy z prezentací na téma podnikatelský inkubátor, které proběhly na Vaší škole dne 19. prosince 2018. Tato akce byla pro mě osobně milým překvapením, protože v praxi se bohužel často nesetkávám s tím, aby se na jednom místě sešlo tolik nadšených lidí, kteří by aktivně vymýšleli nové věci a otevřeně a upřímně o nich diskutovali.

Chtěl bych Vám a Vaším kolegům velmi poděkovat, že jste tuto akci pro studenty 1.S zorganizovali. Domnívám se, že je velmi důležité, aby se studenti vedle získávání perfektních znalostí v jednotlivých oborech učili rovněž své znalosti aplikovat a vymýšlet nové věci. Nakonec úsilí a nadšení vymýšlet, zkoušet a objevovat nové věci a projekty je jediná cesta, která nás posunuje vpřed.

Závěrem bych chtěl popřát Vám a Vaším kolegům neutuchající vůli učit naše děti a všem studentům 1.S přeji, aby nikdy nepřestávali zkoušet a objevovat nové věci a nenechali se nikdy připravit o své sny. S přátelským pozdravem

Marek Švehlík

Den otevřených dveří letos Gymnázium Oty Pavla pořádá dne **6. prosince, 2018 od 16 do 18 hodin** v budově školy.

Zde získáte podrobné informace o studiu, učebních plánech a přijímacích řízení.

Psát eseje se vyplatí!**6. prosince 2018**

Při příležitosti soutěže o nejlepší studentskou esej vypsanou knihovnou Václava Havla se studenti literárního semináře letos pokusili utkat s královskou disciplínou v úvahovém psaní – vyzvali na souboj esej. Boj to byl těžký, urputný, nelitostný: esej opravdu nikoho nešetří. Chtěla bych upřímně poblahopřát všem těm, kteří svůj text dotáhli do zdárného konce. Letos v porotě zasedli novinářka Kateřina Šafaříková, literární kritička Eva Klíčová, spisovatelka Natálie Kocábová, překladatel Viktor Janiš a architekt Petr Hájek. Jejich práce byla náročná. Sešlo se rekordních 118 esejí. Téma s názvem O jaké republice sním bylo inspirováno 100 letým výročím vzniku Československa a prvním novoročním projevem Václava Havla (1. 1. 1990): „*Možná se ptáte, o jaké republice sním. Odpovídám: o republice samostatné, svobodné, demokratické, o republice hospodářsky prosperující a zároveň sociálně spravedlivé, zkrátka o republice lidské, která slouží člověku, a proto má naději, že i člověk poslouží jí. O republice všestranně vzdělaných lidí, protože bez nich nelze řešit žádný z našich problémů – lidských, ekonomických, ekologických, sociálních a politických.*“

Ve čtvrtek 6. 12. 2018 se čtyři zástupci literárního semináře vydali do Knihovny Václava Havla na slavnostní vyhlášení esejistické soutěže. Ve velké konkurenci studentů středních škol z celé republiky zaznamenala úspěch Marie Frydlová (5.S), získala totiž 1. místo! Odbornou porotu zaujala svým originálním uchopením tématu, vyhnula se tradičnímu přístupu a svou práci pojala satiricky a s velkou nadsázkou. Byla i natolik statečná, že svůj text před plným sálem přečetla. Kromě hřejivého pocitu z dobře vykonané práce si odnesla i příjemnou finanční odměnu, kterou si právem zasloužila. Měli jsme ohromnou radost a pro mě osobně to byl krásný dárek k narozeninám.

Mgr. et MgA. Pavlína Krupová

Někteří byli možná jen rádi, že se mohli vzdálit z úterní výuky, některým bystřejším došlo, že když budou dávat pozor, nebudou muset tolik číst na maturitu, ale ti z nás, kteří propadli kouzlu psaného slova a knih, se zaradovali, když několik tříd mohlo navštívit kulturní sál domu U Koruny, kde na nás čekala inscenace Labyrint světa. Komenského předlohu si pro nás nastudoval herec Vít Marčík, který si také předlohu sám upravil pro jevištní prkna a v neposlední řadě nám ji i sám zahrál.

Po zhlédnutí této hry jsem zjistil, že ne všechny vědecké poznatky jsou primárně pravdivé. Ze sálu domu U Koruny jsem totiž odcházel s velmi dobrým a povznášejícím pocitem, přestože jsem byl ve chvíli, kdy se na jevišti rozsvítila světla, mírně skeptický. Můj první dojem tedy vůbec nebyl založen na pravdě, když jsem zkratkovitě odsoudil horu kufrů na scéně. Vzápětí se totiž scéna ukázala být velmi rafinovanou, když herec začal z připravené hory kufrů sundávat jednotlivá zavazadla, jež každé skrývalo rekvizity pro nadcházející obraz. Ačkoli hra byla psána pro jednoho herce, který místy musel vést dialogy, vůbec jsem se v plynoucím ději neztrácel, ba naopak. Tak těžká předloha jako Labyrint světa a ráj srdce snad nemohla být zpracována srozumitelněji. Dokonce se musím přiznat, že do čtení této knihy bych se asi dobrovolně nepustil, ovšem toto vystoupení mě docela navnadilo a myslím, že jsem toho dne nebyl sám.

Pro některé diváky mohla sice být některá témata složitější, možná tolik nepochytili obsah určitých sdělení, mohli si ale trochu odpočinout u hudebních vstupů, které následovaly vždy po nějakém tematicky uceleném sledu obrazů.

Nejsem moc příznivcem toho, když se autoři her zarputile snaží publiku vmasírovat svoje oduševnělé myšlenky životní filosofie, v této hře se ale „výchovní charakter“ ukázal být zcela nenápadným, skoro podprahovým elementem, a ve finále musím říct, že hra se ukázala být velmi nadčasovým počinem, který si určitě zaslouží naši pozornost, stejně jako knižní předloha.

Vojtěch Horký, 3.A

Vánoční koncerty GOP

14. prosince 2018

Osmičky na konci letopočtů nejsou významné jen pro Čechy, národ, vlast a GOP. I Columbella přechází vzhledem ke své čerstvé dospělosti do nové, významnější a zodpovědnější fáze. Předcházející věta bohužel není hrdým konstatováním nové skutečnosti, ale mým zatím bohužel jen tajným přáním.

Pravda je taková, že na konci památného roku 2018 diriguji sbor, který složením pěvců velmi omládl. Letošní vánoční koncerty odzpívala Columbella v nové mladé sestavě premiérově. Koncert Na Prádle byl jejím prvním významnějším vystoupením. Takto viděna, zaslouží Columbella nepochybně velkou pochvalu. Odzpívala a odehrála koncert v tradiční délce, tedy více než hodinu čisté muziky. Byla i na konci koncertu poměrně při síle. Což se neprojevilo jen po hlasové stránce, jak byste čekali, ale i po stránce pohybové. Až do konce vystoupení měli mí svěřenci dost síly na pohybový doprovod skladeb, na veselí aktivně projevované mezi jednotlivými skladbami, různé strkanice, neplánované smíchy apod.

Koncert v kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle proběhl 14. prosince. Vzhledem k datu jsem ho celý věnovala své mamince k narozeninám. Kostel byl nacpaný, vzaďu jako obvykle

stáli někteří posluchači, tradičně moji známí a členové mé rodiny. I zbytek publika tvořili zjevně zainteresovaní posluchači. Jak jinak si vysvětlit tak skvělý ohlas, velké potlesky apod? Atmosféra byla prostě báječná, od počátečních tónů Ondrova klarinetu až po závěrečné akordy Mikulášova doprovodu k Moses, now your people are free. No a navíc to vlastně studentům napoprvé vlastně celkem slušně šlo. Z programu myslím nejvíc zaujaly Michnovy písně, spirituály jako Give me that old time religion. Dojemné byly i dívčí koledy Stille Nacht s kytarou Tomáše Bureše a O Holy Night s klavírem Katky Habánové. Ze zpívaných skladeb největší úspěch jednoznačně sklídila píseň o Mojžíšovi, v našem repertoáru zcela nová. Bravurně doprovobená Mikulášem Košťákem, jehož zásluhou se vůbec tato nová hitovka v columbellím repertoáru objevila. Díky, Miky. O instrumentálky se tentokrát postarali Ondra Valter – klarinet, Alžběta Janáková – housle, a pozor, novinka – Eva Slavická – harfa! Závěrem k tomuto vystoupení chci jen dodat, že koncertovat pro takové publikum je pocta a radost sama.

Po vánočním vystoupení už dlouhá léta chodíváme na společnou večeři. Ani letos jsme neučinili výjimku. Zásluhou skvělého výběru restauračního zařízení a profesionální organizace se večer vydařil. Na výbornou. Díky a díky Bártovi!

21. prosince jsme uzavřeli kalendářní rok ve škole se školou na školních schodech. Přítomni byli: vedení školy, zaměstnanci školy, někteří profesori školy, pan školník a mnoho studentů školy. Na to, o jak velmi školní akci se jednalo, výsledek byl nad očekávání. Mnozí posluchači setrvali až do konce, hlavně pochopitelně ti, kteří vzhledem ke svému umístění ani odejít nemohli. Program byl oproti kostelu významně zkrácen. Vynechali jsme vše nebezpečné, těžké a delší. A to přineslo ovoce. Všechna zpívání byla perfektní, velmi přesvědčivá. Při houslovém Largu fis moll F. M. Veraciniho ztichl celý ústav a naši absolventku sl. Janákovou pak náležitě ocenil potleskem. Po saxonovém sóle Ondry Valtera vypukla vřava a ovace. Jako přídavek po skvělém Mojžíšovi jsme předvedli ukázkou z dnes populárního štyku o kokosech. K evidentní potěše všech. V ten moment propukly prázdniny. Hurá.

Na následném společném obědě jsme se dohodli, že si zazpíváme Rybovku. K mému překvapení se nás z Columelly na Hlaváku, kde se amatérsky zpívá a hraje Rybova Česká mše vánoční už po mnoho let, sešla docela pořádná pěvecká parta. Kromě tenoru byly zastoupeny všechny hlasy. Bylo pro mne novou zkušeností a velkou radostí zpívat se svými studentkami z jedné not, podotýkám svých... Líbilo se mi poskytnout této báječné hudební akci další zúčastněné. A dobré! Vypadá to novou tradici.

Milí hudební příznivci a přátelé, milý sbore!

Máme za sebou pěkný rok a před sebou jeden z dalších. Ať je ten rok veselý a vydařený. Plný radostné harmonie, přátelského souzvuku, krásné hudby, štěstí, zdraví a pohody.

Mgr. Michaela Šreinová

GOP míří za uměním! František Kupka ve Valdštejnské jízdárně

17. prosince 2018

Ani naše skupina gymnazistů složená nejen z francouzštinářů si nemohla nechat ujít historicky druhou retrospektivní výstavu Františka Kupky, kterou ve spolupráci s francouzským Reunion de musées nationaux Grand Palais a Ateneum Art Museum v

Helsinkách připravila Národní galerie ve Valdštejnské jízdárně v Praze. Výstava je koncipovaná chronologicky, je členěna do tematických celků, které nám pomohly sledovat Kupkovu cestu od symbolismu k abstrakci, u jejíhož zrodu sám stál. V sekci abstrakce nám Kupka předvedl své ikonické barevné vertikály a horizontály, řeč tvarů a barev i geometrickou abstrakci. Celým prostorem nás provedla sympatická lektorka, která se snažila podnítit nějaké reakce i od nás studentů. Občas jsme tedy měli možnost „nabořit“ své bariéry studu a ztěžka vydolovat ze svého uměleckého vnímání alespoň malé náznaky uchopitelných myšlenek o autorově záměru, zejména u abstraktních obrazů. Dnes, kdy se běžně ve výuce bohužel nerozvíjí cesta ke kreativnímu myšlení. Tento způsob výkladu byl pro některé z nás těžší sousto. V mnoha případech se jedná o umění filozoficky a na pochopení těžké, ale tím víc jsme si z výstavy odnesli. Děkujeme paní profesorce Duroňové za aktivní přístup a snaze zpestřit výuku prostřednictvím umění.

Marie Frydlová (5.S)

Vyhodnocení Projektu 100 OSOBNOSTÍ REPUBLIKY

18. prosince 2018

Před Vánoci jsme uzavřeli hodnocení Projektu 100. Byli vyhlášeni vítězové i ti, kdo se ocitli těsně „pod bednou“. Tři měsíce jsme se pohybovali v mimořádné galerii obrazů našich význačných osobností, vytvořených našimi studenty. Výstava byla skončena, obrazy sundány, uloženy do bezpečí, odkud se výběr podívá i trochu do světa – několik škol projevilo zájem o prezentaci našich posterů. Proto tento projekt bude (neplánovaně) i putovní. Máme z toho radost, příkladů dobré práce není nikdy dost! Je to zadostiučinění pro ty, kteří obrazům věnovali svůj drahocenný studentský čas, zároveň je to pro tytéž (i pro další) motivace k nové aktivitě a může se to stát i inspirací pro jiné.

Nejlepší postery 100 osobností REPUBLIKY (*dle hlasování 23 učitelů*)

1. Otto Wichterle (14 bodů) – Alžběta Čechová, Viktorie Dlouhá, Josef Slavík
2. Tomáš Baťa (13 bodů) – Sára Horejšová, Vasyl Komarnytsky
3. Toyen (12 bodů) – Petr Berdych, Antonie Hradilková, Tereza Voltová
4. Karel Kryl (9 bodů) – Hana Boháčová, Nina Cunninghamová, Jolana Šádková
5. – 13. (7 bodů)

Zdeněk Burian – Tereza Procházková, Kateřina Špačková, Tereza Špačková

Jaroslav Hašek – Eliška Bártová, Eva Fojtíková, Michaela Majerová

Václav Havel – Adéla Hovorková, Anna Laštovičková, Veronika Padevětová

František Kupka – Martina Drdáková, Kristýna Dvořáčková, František Pírek

Tomáš G. Masaryk – Viktorie Kuncková, Theodor Nauš

Alfons Mucha – Daniela Panýrková, Veronika Štěpánová, Klára Zdeňková

L. Smoljak + Z. Svěrák – Ivana Měchurová, Alžběta Musilová, Kateřina Vrtišková

František Vlácil – Michaela Klečková, Anna Lánská, Mariana Vlková

J. Voskovec + J. Werich – Ester Horálková, Elena Šádková, Michaela Váňová

56 posterů získalo alespoň 1 hlas

Mgr. et MgA. Pavlína Krupová

Vánoční volejbalový turnaj aneb Čokoláda jako dobrá motivace

20. prosince 2018

Kdybych se na malou chvíli stala bloudícím cizincem, který se (ne)blahým řízením osudu dostal až k radotínské sportovní hale, asi by mne zaskočilo, jaký hukot se z ní ozýval. Myslela bych si snad, že se uvnitř odehrává jeden ze zápasů národního týmu ve fotbale či hokeji, pokud by bylo možné obě tyto hřiště do takto malé haly nasoukat.

Každoroční volejbalový turnaj je vždy něčím kuriózní a také něčím naprosto unikátní. Ten letošní se od ostatních odlišoval nevídanou sněhovou nadílkou, ale hlavně nám vlastním umem „zlatých českých ručiček“. Ptáte se, jaký um mám na mysli? Třeba to, jak obstojná bicí souprava se dá vytvořit pomocí kýblů od Primalexu a páru vařeček, nebo jak eufonní rýmy se dají vytvořit. Některé z nás nabudil soukromý „třídní boj“ mezi kvintou a čtvrtáky, přikrmený o mnohdy neopodstatnělé poznámky jednoho z nejmenovaných profesorů zeměpisu. Navíc byly v sázce tři čokolády! K sázce s nejmenovaným zeměpisářem se připojila i třídní profesorka 5.S. Emoce s námi přímo neudržitelně cloumaly.

Zápasy základní skupiny nám nabídly několik velmi vyrovnaných bitev, ale i krásných a odvážných kombinací a náhod. Jednou z nich byla například třikrát opakovaná situace, při které byl míč odpálen až ke stropu haly, kde se zasekl ve vytažené síti oddělující jednotlivá hřiště. Semifinálové boje nepřinesly žádné překvapivé výsledky. Tercie sice v prvním setu potrápila zkušenější kvintu, ale ta si konec sady pohlídala a v druhém setu předvedla klidný, koncentrovaný výkon, čímž ovládla první semifinále v poměru 28:26 a 25:13. V semifinále mezi 4.A a skvěle našlápnutými druháky taktéž nedošlo k většímu zaváhání ze strany maturantů a v pohodě zvítězili. Oba týmy tak splnily roli favorita a utkaly se mezi sebou ve finále. Pro 5.S to bylo první finále na turnaji vůbec. Třaskavé finále nabídlo všechno to, co se od něj očekává. Napínavé výměny, bojovnou hru, ale i volejbal na velmi vysoké úrovni, kterou posléze ocenili i profesori tělocviku. První set byl z obou stran opatrnější a vyrovnanější – skončil 25:21 z pohledu kvinty. V druhém segmentu hry začala 4.A pomalu ztrácet kontrolu nad utkáním a 5.S si (možná i díky skvělé podpoře svých soukmenovců) závěrečný zápas turnaje pohlídala i v sadě druhé, a mohla tak nad hlavu pozvednout pohár pro vítěze a užít si pár minut slávy za doprovodu skupiny Queen. Kvinta do turnaje totiž nevložila pouze tři čokolády, ale i ono oblíbené „srdíčko“!

Kateřina Hrubá, 5.S

Lyžařský kurz 1.A

6. – 12. ledna 2019

Vánoční prázdniny nám skončily, ale žáci 1.A do školy nenastoupili, protože se v neděli 6.1. sešli před naším gymnáziem, aby mohli odjet na lyžařský kurz do Špindlerova Mlýna.

Čím více jsme se přibližovali k horám, tím více sněhu přibývalo, což nám vykouzlilo úsměv na tváři. Do Špindlu jsme dorazili okolo čtvrté hodiny, po naložení zavazadel na rolbu nás čekal výstup po sjezdovce k chatě Horalka. Večer proběhlo seznámení se s pravidly kurzu a bezpečného lyžování. Bylo příjemné se druhého dne probudit s výhledem na zasněženou krajinu, natěšení, až vyjedeme na svah. Proběhlo rozřazení do skupin a následovalo celodenní lyžování. Večer nás čekala společenská hra první skupiny, která se třídě nejspíše líbila, nehrála se totiž pouze jednou, a také přednáška o voskování lyží a běžek, protože nás další den odpoledne čekal běžecký výcvik. I přes to, že někteří z nás stáli na běžkách poprvé, jsme celou trať bez problémů zvládli. Večer, po společenské hře druhé skupiny, nás nemile vystrašil výpadek proudu, kvůli nepříznivému počasí, a přetrval až do středečního večera. Odpočinkový den, kdy se lyžovalo jen dopoledne, byl zpestřen odpoledními hřítkami ve sněhu, kterého díky každodennímu sněžení bylo mnoho. Večeři nám zpříjemnilo naskočení proudu, takže jsme si konečně mohli nabít své mobilní telefony a svítit si v koupelnách. Čtvrtek byl naším posledním dnem na lyžích. Počasí nám ale nepřálo, silný vítr a zima nám ztížili podmínky pro lyžování a také nám zavřeli lanovku na Sv. Petra, takže nám musela vystačit Hromovka. A co se dělo další den, když už se nelyžovalo? Byl pro nás nachystaný celodenní výlet na běžkách do Strážného. Výlet nás stál poslední zbytky sil, ale i přes to jsme si ho užili a odpoledne se v pořádku vrátili zpět na chatu. Ještě bylo nutno začít balit, jelikož ráno musely být pokoje vyklizeny ještě před startem našich běžkařských závodů, zaběhnutých ve velmi dobrém čase. Výherci po obědě dostali zmrzlinový pohár (výhercům ještě jednou gratulujeme), a tím byl lyžařský kurz skoro u konce. Do lyží jsme se naposledy nazuli při sjezdu od chaty k autobusu, který nás bezpečně dovezl až před budovu gymnázia.

Chtěli bychom poděkovat naší paní ředitelce Janě Hrkalové, prof. Jirouškové a Ledererové a prof. Sedlákovi za dobrou organizaci lyžařského kurzu. A především chatě Horalka, která se o nás celý týden dobře starala, i přes komplikace s výpadkem proudu. Kurz jsme si moc užili a těšíme se na další třídní akce.

Klára Koryntová a Aneta Cerovská 1.A

Sportovní lyžařský kurz 2.S

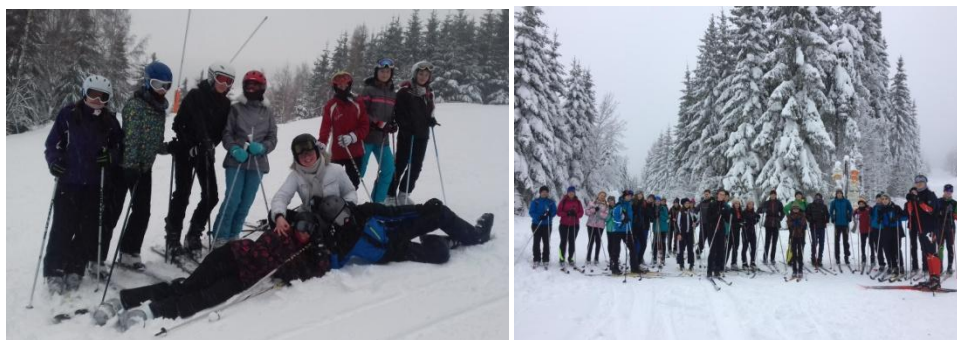
12. - 18. ledna 2018

V sobotu odpoledne jsme s naší třídou odjeli na lyžařský kurz. Špindlerův Mlýn nás uvítal s otevřenou náručí a u autobusu jsme se potkali s našimi spolužáky z 1.A.

Všech sedm dní jsme strávili ubytovaní v útulné horské chatě Horalce. Jídlo bylo vynikající, dostávali jsme teplé obědy i večere, a k snídani byla možnost výběru ze švédských ministolů.

V neděli probíhalo rozdělení do družstev a následně náš první společný lyžařský výcvik. Další dny jsme už jezdili takto rozřazení do tří družstev – první družstvo pod vedením pana profesora Dostála statečně sjíždělo i černé sjezdovky, druhé vedla z počátku paní profesorka Marešová, ale později to převzal pan profesor Sedlák, a ve třetím družstvu žáci na pohůdku lyžovali po boku paní profesorky Markové.

V pondělí jsme si při odpočinkovém odpoledni udělali procházku do Špindlerova Mlýna. Navštívili jsme tamní infocentrum, zastavili se v cukrárně, a rozloučili se s paní profesorkou Marešovou.

Následující dny probíhaly víceméně podle stejného řádu. Ráno jsme se po vydatné snídani odebrali na svah, odpoledne jsme si pro změnu nazuli běžky. I přes to, že mnozí z nás na nich stáli poprvé v životě, se povedlo všechny výlety zdolat ve většině případů bez vážných zranění. Večer jsme na denním rozkazu dostávali od profesorů důležité informace k nadcházejícímu dni, a poté nás čekala přednáška nebo volná zábava až do večerky. O historii lyžování nás poučil pan profesor Sedlák, a o lyžařské turistice nám něco řekl pan profesor Dostál. Náš spolužák, závodní lyžař, nám ukázal, jak se profesionálně starat o své lyže.

Všichni jsme si užili zpívání s paní profesorkou Markovou nebo hraní her ve společenské místnosti, a vsadila bych se, že se nám nikomu nechtělo domů. Máme plno nových úžasných vzpomínek, a těšíme se na další zážitky, které jako třída s panem profesorem Dostálem ještě zažijeme.

Michaela Šimánková a Dominika Šrámková, 2.S

Vánoční naladění

22. ledna 2019

Po vánočním volejbalovém turnaji, po besídkách a po mrazení z „oceánu plastů“ jsme se sešli na schodech, abychom se díky Columbelle naladili na vánoční notu.

Mám naše setkávání na schodech ráda a zase to bylo tak pěkné. Snad proto, že nepovinné, že nás nebylo tolik, že zůstali ti, co opravdu chtěli, a hlavně jsme my diváci mohli poslouchat

krásně sestavený vánoční program našeho sboru. Pišu poslouchat, ale to znamená notovat si, zklidnit se, oddat se, souznít, očekávat, pociťovat mrazení v zádech.... a pak tleskat, co to jde, protože jak jinak vyjádřit obdiv a poděkování, a to všem ve sboru s krásnými a přesnými hlasy i hbitými prsty na nástrojích. A děkuji samozřejmě sbormistryni! A děkuji Míše Šreinové i za to, že při závěrečné písni Narodil se Kristus Pán vyzvala publikum, aby vstalo. Cítila jsem to stejně a vzpomínám na vánoční setkávání v Městské knihovně ještě před Listopadem. Tehdy se tato vánoční píseň mimo kostely veřejně nezpívala, ale zde jsme se jí vždy loučili, znali jsme slova až do konce, stáli jsme v pozoru a byli jsme naměkko.

Koncertem na schodech pro mě začaly Vánoce a byly krásné.... teď už jen lehce vzpomínám, jsme totiž zase všichni v chvatu všedních dnů, ale to je přece také pěkné (když se trochu snažíme).

Mgr. Božena Kohoutová

Šachisté GOP se úspěšně prali s nepřízní osudu

28. ledna 2019

Překvapivým, ale o to více zaslouženým úspěchem našeho gymnázia skončil Pražský přebor čtyřlenných šachových družstev, který se uskutečnil 28. ledna 2019 na ZŠ Štěpánská. Mladší tým GOP, jehož sestavu tvořili Adam Golec (2S), Jenda Kolář (2S), Julie Musilová (1S) a Vojta Postupa (1S), obsadil v nabitě konkurenci 2. kategorie (druhý stupeň základních škol a odpovídající třídy víceletých gymnázií) mezi 25 pražskými družstvy výborné 8. místo, přičemž Julie si navíc odnesla individuální cenu za 3. nejlepší výsledek na své šachovnici. Naši šachisté se na soutěž dlouhodobě poctivě připravovali na šachovém kroužku, proč tedy jásáme nad 8. místem a píšeme o překvapení?

Ještě nikdy nejel šachový tým Gymnázia Oty Pavla na soutěž v tak zdecimované sestavě. Naše jednička Matěj Mareš, jediný, kdo hraje závodně v šachovém oddíle – dlouhodobě nemocen. Tomáš Dybal, letošní maturant, pro něhož to mělo být rozloučení se školními šachovými turnaji – dlouhodobě nemocen, přičemž právě v den konání Přeboru musel jít na zdravotní testy. Petr Berdych, další opora týmu – klid na lůžku po úrazu v Alpách. Šimon Mára – dva dny před soutěží odjel na půlrok studovat do Kanady. Tomáš Füst – přednost dostal důležitý seminář v rámci přípravy na maturitu. Nezbylo než starší tým GOP, v němž jako poslední mohykán zbyl jediný Petr Lorinčík z 1A, odhlásit. Petr si tak bude muset na svůj šachový debut počkat do příštího turnaje.

Pražský přebor škol v šachu – kategorie 2				
Družstvo	Part.	+	=	- Body BH.
1. ZŠ U svatého Štěpána A	7	7	0	0 25½ 119
2. Mensa gymnázium	7	6	0	1 21 121
3. Mělostranské gymnázium	7	4	0	3 18 119½
4. Gymnázium Ch. Dopplera	7	5	0	2 17½ 127
5. PORG	7	4	0	3 17½ 113
6. ZŠ a MŠ Červený vrch	7	3	3	1 16 111
7. ZŠ Plamínkové	7	4	1	2 15½ 115½
8. Gymnázium Oty Pavla	7	4	1	2 15½ 96½
9. ZŠ Vodičkova	6	2	1	3 15½ 90
10. ZŠ Nebořice	7	4	0	3 15 105½
11. ZŠ Ulovská	7	4	1	2 14½ 109½
12. ZŠ U svatého Štěpána B	7	3	3	1 14½ 100
13. Gymnázium Ústavní	7	3	0	4 14 104
13. Gymnázium Jana Nerudy	7	3	0	4 14 104
15. ZŠ Jižní	7	3	1	3 14 84
16. GP Jana Patočky Chess Club	6	1	2	3 13½ 86½
17. ZŠ Kavčí Hory B	7	3	1	3 13 85
18. ZŠ Dolní Chabry	6	1	2	3 13 83½
19. ZŠ Svehlova – Černí koně	6	1	1	4 13 71
20. ZŠ Kavčí Hory A	6	1	1	4 12½ 85½
21. ZŠ Kladská – tým Beta	7	3	0	4 12 95½
22. ZŠ Svehlova – Borci	7	3	1	3 12 93½
23. ZŠ Bojišská	7	2	1	4 11½ 97½
24. ZŠ Svehlova – Vykvet pokory	6	1	0	5 10½ 69
25. ZŠ Jana Masaryka	6	0	0	6 5 83½

Pozn.: Družstva, která sehrála jen 6 zápasů, měla jedenkrát volno, započítalo se jim kontumační vítězství 4:0.

Náš mladý tým však své zkušenější kamarády dokonale zastoupil, když ze 7 zápasů dokázal čtyřikrát vyhrát, jeden zápas skončil remízou a pouze dvakrát jsme se museli sklonit před favorizovanými družstvy Mensy a Gymnázia Christiana Dopplera. K tomu, abychom dosáhli na cenu pro družstvo, nám ve vyrovnané tabulce nakonec chyběl titěrný půlbod.

Rád bych všem výše jmenovaným studentům poděkoval za výbornou reprezentaci naší školy. Tři z nich (všichni kromě kapitána Adama Golce) se na gymnáziu zúčastnili podobné soutěže poprvé a věřím, že nabyté zkušenosti zúročí v dalších soutěžích. Tou nejbližší by měl být tradiční turnaj středních škol, který se koná v dubnu na VŠFS v Praze-Vršovicích.

Mgr. Luděk Sedlák, vedoucí šachového kroužku

Od trilobitů přes antiku až ke Grand Canyonu aneb Projektový den 31. ledna 2019

Letos se už podruhé uskutečnil Projektový den, den plný přednášek a workshopů. 31. ledna jsme na gymnáziu přivítali odborníky různých oborů, kteří se podělili o své znalosti a dovednosti s našimi studenty. Tento rok jsme použili jiný způsob zpětné vazby. Na nástěnce u hlavního vchodu byl prostor ke studentským reakcím – po dvou týdnech jsem téměř panické papíry z nástěnky sundala. Někde se stala chyba.

Dlouze jsem tento problém zvažovala, níže můžete vybrat podle vás správnou možnost.

Studenti nenapsali své příspěvky, protože:

to nebylo na známky

je nic nezaujalo

mají problémy se psaním

nepodařilo se jim zformulovat jejich (jistě moudré a podnětné) myšlenky

se v přízemí nezdržují spěchající do výuky, nebo v opačném směru na oběd

nikdy jak na potvoru neměli u sebe psací potřebu

.....(doplňte si vlastní názor)

Ti, kteří zareagovali, napsali např.:

Zajímavé příhody ze života. Neuvěřitelné, jak to v Izraeli (ne)funguje – náboženství (především ortodoxní) může komplikovat běžný život. **(A. Vavřík: Judaismus a zrození izraelského národa)**

Účastníci této přednášky by měli mít tuhý kořínek. Zajímavé, až neuvěřitelné :). Obdivuji pokročilost dnešní medicíny, šikovnost a trpělivost kardiologů. **(B. Janek: Kardiologie všedního dne)**

Přednášející byl příjemný. Dal do toho srdíčko. Dobré rekvizity. **(Š. Rak: Krásy Českého krasu)**

Skvělá atmosféra. Občas nebylo Jankovi rozumět. Perfektní. Plno zajímavostí a tipů, co navštívit, velmi inspirativní. Nechtělo se odejít. Kéž by to bylo delší! Oceňuji odvahu bojovat proti „šmejdům“. **(J. Rubeš: Jak provázíme miliony turistů po Praze)**

Energický, pozitivní výklad. Rozhodně se tam někdy podívám (snad)! Zaujala mě striktní pravidla a předpisy pro chování v této krásné krajině. Sympatický chlapík! **(J. Topič: Expedice Grand Canyon)**

Přednáška mě bavila. Bylo vidět, že pana profesora téma baví a hodně o něm ví. Moc jsem si přednášku užila. Bylo to takový nematný neslaný. Zajímavé postřehy a myšlenky. **(I. Prchlík: Antika ve filmu: historie vs. fikce)**

Fraktály byly lepší. Oceňuji energii, entuziastický výklad. **(A. Šarounová: Egyptský starověk a jeho stavitelství)**

Bylo to skvělé. Výborná organizace! Velice sympatický pán, naučil jsem se mnohem víc než pasivním poslušáním celodenní přednášky. **(I. Bárta: Portrét ve školním fotostudiu)**

Velmi zajímavá přednáška. Škoda, že nebyla delší. **(A. Sumová: Hodiny v našem těle)**

Pro mě to bylo moc jednoduché, ale jinak povedené. Přednáška se mi líbila. Dozvěděla jsem se hodně nových informací a porozuměla jsem jim. **(O. Brůha: Od Keplera k Einsteinovi a v čem se Newton mýlil)**

Poutavý výklad. Možnost interakce se starými foťáky. Zajímavé fotky z historie GOPU. Začátek trochu nudný, ale možnost prohlédnout si staré fotky a pracovat se starými foťáky byla skvělá. **(J. Neubert: Historie fotografie)**

Pecka. Skvělé! Inspirativní. Výklad byl přirozený. Příjemná rodinná atmosféra. **(J. Topič: Expedice Karnali Himalay)**

Bylo to naučné a zároveň vtipné a interaktivní se třídou **(Potraviny pod lupou)**

Zažili jsme netradiční dopoledne plné inspirativních myšlenek. Díky patří přednášejícím i těm, kteří program domluvili. Speciální poděkování patří studentům, kteří sami iniciativně oslovili zajímavé osobnosti.

Mgr. et Mgr. Pavlína Krupová

Učebna	9 – 10:30	11 – 12:30
č.31	Hodiny v našem těle PharmDr. Alena Sumová, DSc.	Epilepsie – oko do mechanismu mozku Prof. MUDr. Přemysl Jiruška, Ph.D.
č. 32	Portrét ve školním fotostudiu s fotografem Mgr. Ivanem Bártou	Portrét ve školním fotostudiu s fotografem Mgr. Ivanem Bártou
č. 33	Historie fotografie fotograf Mgr. Jan Neubert	Historie fotografie fotograf Mgr. Jan Neubert
č. 1	Geometrie z kamene Egyptský starověk a jeho stavitelství RNDr. Alena Šarounová (MFF UK)	Od Keplera k Einsteinovi a v čem se Newton mýlil Aneb „Fyzikální zákony platí i tam, kam jsme se ještě nepodívali.“ Ondřej Brůha, 4.A
č. 2	Judaismus a zrození izraelského národa Bc. Antonín Vavřík, turistický průvodce	Islám – náboženství míru nebo hrozba? Bc. Antonín Vavřík, turistický průvodce
č. 11	Krásy Českého krasu přednáška a ukázky trilobitů z okolí školy Mgr. Štěpán Rak	Krásy Českého krasu přednáška a ukázky trilobitů z okolí školy Mgr. Štěpán Rak
č. 12		Antika ve filmu: historie vs fikce Mgr. Ivan Prchlík, Ph.D.
č. 22	Expedice Karnali Himalay trocha historie Nepálu, reportáž o splutí řeky Karnali Mgr. Jiří Topič, pedagog a cestovatel	Expedice Grand Canyon National Park Grand Canyon, reportáž o splutí řeky Colorado Mgr. Jiří Topič, pedagog a cestovatel
č. 21	Kardiologie jako obor, kardiologie všedního dne MUDr. Bronislav Janek, CSc., IKEM	Jak provázíme miliony turistů po Praze Janek Rubeš, reportér pořadu Honest Guide
č. 26	Geosféra Mgr. Václav Špillar, Ph.D., profesionální geolog	Geosféra Mgr. Václav Špillar, Ph.D., profesionální geolog

Pozvánka na maturitní ples tříd 6.S a 4.A

10. února 2019

Vážení, zveme Vás na maturitní ples tříd 6.S a 4.A, který se uskuteční 21. února, 2019 od 19:00 ve vinohradském Radiopaláci, Vinohradská 1789/40, Praha 2.

Naši drazí, naši milí,
píšeme Vám v této chvíli
novou zprávu o plese
radostí Vy třeste se!
Kdy se slavnost ukoná?
Nu, jednadvacátého února!
Přijďte zhlédnou naši štaci
ve čtvrtek, v Radiopaláci.
Kéž srdce Vaše zaplese,
až Vás švarně vyzve k tanci,

Kéž srdce Vaše zaplese,
že již nastává ten den,
kdy maturant, nejeden,
potomek šerpu ponese.
V kolik se slavnost ukoná?
Nu, až odbije sedmá hodina!
U dvéří budeme všechny vítati,
Neupejte se, vezměte i pramáti.
Ať i její srdce zaplese,
až u stolu sejde se rodina

neříkejte ne, své dceři, svému kanci,
potomek šerpu ponese.

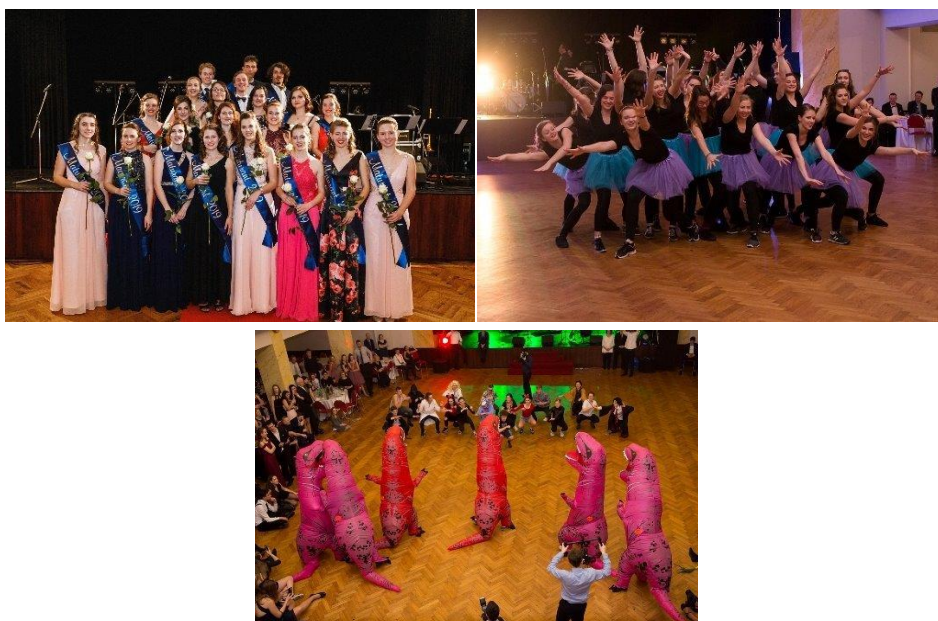
Šrajtofle s sebou s výplatou,
ať máme maturitu bohatou,
a nikterak se nekroťte
do plachty peníz zahodíte
a srdce Vaše zaplese.
Pak již přijde maturita,
pro někoho jen formalita,
potomek šerpu ponese.

u šampaňského, u vína,
potomek šerpu ponese.

Čekáte na balady této poučení?
Cha, prázdného tady není.
Zato srdce Vaše zaplese,
až potomek šerpu ponese.

Maturitní ples

21. února 2019

Přišlo září a z nás se oficiálně stali maturanti. Než jsme však začali panikařit kvůli maturitním zkouškám, bylo v plánu si pořádně užít náš maturitní ples, který se konal 21. února 2019 v Radiopaláci na Vinohradech.

Ráda bych řekla, že jsme pilně začali s přípravou hned, jak odstartoval náš poslední ročník, nicméně by to nebyla tak úplně pravda. Sice jsme si prostory Radiopaláce zamluvili již v červnu, nacvičování předtančení a půlnočního představení jsme však museli o něco odložit. Na podzim jsme totiž oslavili rovnou tři velká výročí, jejichž přípravám jsme museli dát přednost. Kolem a kolem, k předtančení jsme se dostali až v listopadu, což některé z nás trochu znejistilo. Na druhou stranu věřím, že se přetančení příbuzným, kamarádům ale i pedagogům aspoň trochu líbilo a že je naše půlnoční překvapení nepohoršila, ba naopak pobavila stejně jako nás.

Celým večerem nás provázeli Sarah Truijensová a Vojta Horký ze 3.A, jakožto moderátoři a o hudební doprovod se postarala hudební skupina Brand New Band.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, co přišli maturanty podpořit, a pevně doufám, že se ples i přes pár nedostatků nakonec líbil.

Nina Štěrbová, 6.S

Pozvánka na webinář Safra, fraktál?

25. února 2019

Láká vás netradiční vyučovací hodina matematiky vedená žáky Střední průmyslové školy v České Lípě, Gymnáziem v Jihlavě a Gymnáziem Oty Pavla prostřednictvím videokonference? Nejste si jisti, co se vlastně za slovem fraktál skrývá? Viděli jste ho někdy? Sáhli jste si na něj? A chtěli byste se o fraktálech dozvědět více?

Neváhejte se přihlásit prostřednictvím registrace na portále www.veskole.cz

<https://www.veskole.cz/vzdelavani/detail-aktivni-5500>

Více informací se dozvíte v článku hlavní organizátorky webináře Mgr. Hany Ulíkové, učitelky matematiky Střední průmyslové školy v České Lípě.

<http://www.veskole.cz/clanky/safra-fraktal>

Na on-line setkání se společně se studenty 3.A, 5.S a 4.A Gymnáziem Oty Pavla těší:

Jana Hrkalová, Jitka Frouzová, Zdeňka Veselá, Luděk Sedlák a Pavel Novotný

Primární prevence a kariérového poradenství na GOPu

27. února 2019

Na našem gymnáziu vznikl pilotní program primární prevence a kariérového poradenství. Spočívá v propojení obou složek tak, aby aktivity spojené s prevencí a kariérovým poradenstvím byly smysluplné, systémové a přinášely konkrétní výstupy. Navázali jsme spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou s letitými zkušenostmi s realizací preventivních programů, která u nás povede bloky primární prevence zaměřené zejména na posilování pozitivních vztahů ve třídě a pozitivního sebehodnocení. Zařadili jsme do běžné výuky preventivní témata i témata ze světa práce (jak se ucházet o práci, jak psát motivační dopis, jak se připravit na pracovní pohovor...) Dále chceme navázat spolupráci s externími subjekty v oblasti kariérního poradenství (již spolupracujeme např. s CERGE – vzdělávacím institutem při Universitě Karlově, který realizuje výzkumy v aplikované ekonomii), podporujeme studenty v zapojení se do mimoškolních aktivit vztahujících se k těmto tématům (např. účast na studentském evropském parlamentu, na konferenci Free Spirit,...) zveme do výuky zajímavé hosty (učitele z VŠ, odborníky z praxe, bývalé studenty), navštěvujeme státní instituce (Parlament a Senát ČR, Český rozhlas, ČNB,...). Všechny tyto aktivity by měla zastřešovat studentská portfolia, kam si budou studenti zakládat doklady o svých aktivitách a úspěších (účast na zajímavých seminářích, projektech, školní úspěchy, olympiády, mimoškolní aktivity – sportovní, hudební apod.). Tato portfolia by měla studentům usnadnit zmapování jejich kompetencí a pomoci jim při volbě kariérního směřování.

Reakce na preventivní program – studenti 1.S

„Bylo úžasné dozvědět se něco víc o spolužácích a zahrát si s nimi zábavné hry.“

„Díky programu se mi hned zlepšil den po té, co jsme si navzájem při hře Lednice psali, co máme na druhých rádi.“

„Nejzvláštnější a zároveň nejzajímavější bylo dozvídat se přání ostatních spolužáků.“

Mgr. Hana Marešová

Webinář Safra, fraktál?

28. února 2019

Cílem videokonference Safra, fraktál? bylo seznámit účastníky se samotným pojmem fraktál, ukázat fraktály v přírodě a také jejich využití v technické praxi. Seminář byl veden žáky Střední průmyslové školy v České Lípě, Gymnáziem v Jihlavě a žáky Gymnáziem Oty Pavla. Samotného webináře se prostřednictvím internetu účastnilo i mnoho dalších základních a středních škol České republiky, některé z nich se dokonce aktivně zapojily se svými učiteli.

Zajímavou formou byl představen samotný fraktál, žáky vyrobená Kochova vložka, vysvětlení a užití Lindenmayerova systému v přírodě a užití fraktálů v technice.

Pro prezentující žáky byl takto netradičně vedený webinář výzvou, neboť sami vybírali obsah, který museli vysvětlit, ukázat na příkladu a zpracovat prezentaci. Videokonference se po všech stránkách vydařila a mně nezbyvá nic jiného, než poděkovat hlavní organizátorce projektu Mgr. Haně Ulíkové ze Střední průmyslové školy v České Lípě, která téma vymyslela a celý projekt koordinovala.

A jak viděli naši prezentující takto netradičně vedenou hodinu matematiky? Přečtěte si v příspěvku Terezy Hovorkové ze třídy 3.A Gymnázia Oty Pavla:

Dne 28. února 2019 se naše škola zúčastnila webináře Safra, fraktál? Měla jsem možnost se na tomto zajímavém projektu podílet jako jeden z přednášejících. Díky webináři jsem pronikla hlouběji do tajů fraktálů, konkrétně jsem se zajímala o Lindenmayerovy systémy, které jsem před tím neznala. Tvoření fraktálů mě zaujalo a bavilo. Netušila jsem, že může být v přírodě tolik zajímavých úkazů. Projekt mě obohatil nejen vědomostně, ale také jsem musela zvládnout trému, která byla obrovská. Myslím si, že naše přednesy byly velmi povedené. Nyní jsme o plno informací chytřejší a nemusíme se bát otázky: „Co je to fraktál?“

RNDr. Jana Hrkalová, Gymnázium Oty Pavla

Prostředí kolem nás

8., 12. a 19. března 2019

Ve dnech 8., 12. a 19. 3. 2019 jsme se zúčastnili vzdělávacího programu „Prostředí kolem nás“ (v rámci projektu Škola 4.0) pořádaného vzdělávací agenturou Channel Crossings. S milými lektorkami jsme si procvičili angličtinu a naučili se pár nových důležitých slovíček. Rozdělili jsme se na šest skupinek podle místa našeho bydliště, abychom lépe mohli zpracovávat tento projekt. Skupinky z Radotína, Dobřichovic, Zbraslavi, Prahy 13 a dvě z Černošic se zaměřily na hledání pozitiv a negativ dané městské části a na řešení podle nás nejzávažnějších problémů. Pozorně jsme studovali mapy a pilně vyhledávali na internetu, abychom měli dost informací na sestavení prezentací a velkých posterů.

„Uvědomili jsme si několik největších problémů našich měst, o kterých mezi sebou běžně nemluvíme pokusili jsme se vymyslet možná řešení. Spolupracovali jsme v menších skupinkách a taky jsme se naučili mnoha novým věcem.“ dodávají žákyně Magdalena Geletová a Adéla Andrlíková.

V úterý 19. 3. 2019 jsme naše poznatky prezentovali v učebně 12 před svými spolužáky a několika hosty. Přišla se na nás podívat paní ředitelka Jana Hrkalová, pan profesor Tomáš Dostál a pan David Bartůšek z NIDV.

Celý projekt naši třídu velice bavil a doufáme, že se co nejdříve zúčastníme podobných zajímavých akcí.

Michaela Šimánková, 2.S

GOP udělal POPRASK!

20. března 2019

Domotat poslední rakety, dozkoušet poslední loby a dropy a může se na to!

V základní skupině nás čekali nelehčí soupeři – gymnázia Arabská a Postupická a SOŠ Lipí. Každé utkání zahrnovalo rovnou pět zápasů – dvouhry a čtyřhry chlapců i dívek a jako poslední smíšenou čtyřhru. Moc milým překvapením byl pak výkon našeho deblového dua Tomáš – Tomáš, když díky zevrubně promyšlené taktice s pracovním názvem „dáme jim čuchnout“, vyhrálo všechny své zápasy v základní skupině a zajistilo nám potřebný klid do dalších střetnutí. Navíc nelze nepochválit jejich pevné nervy a vůli v situaci, kdy již prohrávali 17:20 (soupeřům stačil jediný míč k vítězství), a přesto zvládli mač dotáhnout k vítěznému konci v poměru 22:20.

Bez povšimnutí nelze nechat ani naše dva „základní kameny“ Kačku Mikelovou a Dana Fürsta, kteří předvedli koncentrovaný výkon jak ve svých jednotlivých zápasech, tak v tom společném a během celého turnaje (základní část + play off) nepustili žádného ze soupeřů k výhře. Stručně řečeno: za náš výsledek vděčíme z velké části právě jim.

Jediné body, které proti nám studenti cizích škol vždy (zaručeně) utržili, byly z dívčí čtyřhry, jejíž protagonistky byly (doufejme dočasně) mimo formu. I tak jsme do turnajového pavouka postoupili z prvního místa s třemi výhrami 4:1. Ve čtvrtfinále jsme narazili na druhou ze skupiny D KG Pernerovu, kterou jsme s přehledem porazili opět v 4:1 na zápasy, kdy se Kateřina Hrubá a Veronika Landová opět nedokázaly prosadit v deblu. Po delší pauze jsme nastoupili k semifinálovému boji, v němž se rozhodovalo o tom, kdo se ze čtyř nejlepších zúčastní dubnového republikového finále v Mostě. Toho se totiž zúčastní pouze finalisté jednotlivých krajských kol. Poměr vyhraných soubojů 3:2 pro GOP jasně značí to, že postup nebyl tak snadný jako v předchozích kolech. Náš úspěch byl opět postaven na dvou klíčových postavách – Kačce Mikelové a Danovi Fürstovi. I když se se svými soupeři nejdříve „tahali“ o každý bod, vždy bezpečně zvítězili a zařídili nám cenné dva body. Stejný průběh měl i mix v jejich podání. Duo Tom -Tom dlouho útočilo na zisk bodu, leč v konci setu ztratili své útlé vedení a zápas prohráli. Ale i tak se musí ocenit výkon, který předváděli. Děvčata znovu nedokázala na své deblové soupeřky pranic vymyslet a svůj boj „o čest“ prohrála otřesným rozdílem 19 bodů.

Své semifinálové utkání zvládla proti SOŠ Lipí i Obchodní akademie Heroldovy sady a ve finále nás tudíž čekala právě ona. Na boj o pohár pro vítěze jsme se přesunuli zpět na kurty, na kterých jsme začínali svá skupinová utkání. Po lýtých soubojích jsme zvítězili o jedno utkání. Nebude pro vás překvapením, když vám povím, že se o všechny tři body postarala naše dvojice Mikelová – D.Fürst. Deblový pár děvčat si na své poslední sokyně věřil, ale možná už i kvůli psychickému bloku z předešlých pěti proher, své utkání opět nezvládly vítězně zakončit.

Nakonec bych chtěla všem svým spoluhráčům a to jmenovitě: Kačce Mikelové, Danovi a Tomášovi Fürstovým, Tomášovi Knotkovi a Verče Landové poděkovat za předvedené výkony a příjemnou veselou atmosféru, na které se všichni podíleli.

Další zastávka: Republikové finále Most. Dycky Most!

Kateřina Hrubá, 5.S

Úspěch „vesmírné expedice“ chemických expertů 2. S

20. března 2019

Úlohy Chemické olympiády kategorie D byly letos tematicky zaměřeny na vlastnosti plynů, které se nacházejí v atmosférách planet sluneční soustavy. Soutěžící se stali chemickými experty, jejichž znalosti přispěly k udržitelnosti života obyvatel nově vybudovaného městečka Mars City.

Náš tým ve složení **Beata Homolová, Jan Kolář, Miša Šimánková a Ester Horálková** hravě překonal teoretické i praktické nástrahy školního kola a postoupil do obvodního kola, kterého se účastnilo 18 žáků – především z víceletých gymnázií. V silné konkurenci všichni naši zástupci prokázali své kvality v teoretické i laboratorní části soutěže a vybojovali pro Gymnázium Oty Pavla **1., 4., 7. a 13. místo**. Úspěšně tak navázali na výsledky z roku 2017, kdy GOP reprezentovali studenti ze současné 4. S. V celopražském kole nás budou reprezentovat Beata Homolová a Jan Kolář. Věříme, že úspěšně.

RNDr. Jiřina Svobodová

Vyhlášení vítězů 7. ročníku soutěže PHOTOCONTEST 21. března 2019

Vyhlášení vítězů 7. ročníku soutěže PHOTOCONTEST

21. března 2019, Novoměstská radnice

Tisková zpráva

Soutěž v digitální fotografii PHOTOCONTEST je součástí rozsáhlého vzdělávacího projektu PHOTOBASE určeného studentům středních škol a žákům 2. stupně základních škol celé České republiky.

PHOTOBASE, jehož organizátorem je Gymnázium Oty Pavla v Praze 5, zahrnuje celorepublikovou fotografickou soutěž PHOTOCONTEST zakončenou výstavou v Novoměstské radnici, letní školu fotografování PHOTOCAMP a sekci CODEED, zajišťující kempy programování. Projekt probíhá pod záštitou Magistrátu hlavního města Prahy.

Letošního ročníku se účastnilo 645 studentů z 68 škol celé České republiky. Odborná porota ohodnotila 1579 soutěžních fotografií (481 ZŠ a 1098 SŠ) a pracovala v tomto složení: Ivan Látal, Jan Neubert, Ivan Bárta, Milan Hospodka, Adolf Zika, Pavlína Krupová a Zdeňka Veselá.

Výstava nejlepších fotografií 7. ročníku soutěže PHOTOCONTEST se uskuteční od 22. března do 31. března 2019 denně (kromě pondělí) od 10 do 18 hod., Novoměstská radnice, Karlovo nám. 1/23, Praha 2. Více informací najdete na www.photobase.cz RNDr. Jana Hrkalová, ředitelka Gymnázia Oty Pavla sekretariat@gop.cz

Pořadatel: Gymnázium Oty Pavla, Loučanská 520, 153 00 Praha 5 – Radotín

Partneři: ELVIRA, spol. s r. o., ABC3D, Jazyková agentura Channel Crossings, Nikon CEE GmbH, RATIO s.r.o

Mediální partneři: Český rozhlas Regina, FotoVideo, Week of Life

Dopis MUDr. Petra Helbicha, CSc, po zhlédnutí výstavy na Novoměstské radnici

MLADÝM FOTOGRAFŮM

Rád bych se s Vámi podělil o radost, kterou jste mi způsobili svou výstavou ve věži Novoměstské radnice. Já, devadesátiletý stařec, jsem se tam přesvědčil, že máme společné vidění, vzdor té věkové propasti, která nás dělí. Že snad ta propast není tak široká, aby nebylo slyšet volání z jedné její strany na druhou, že je zde vnitřní pouto, lávka nad propastí.

Viděl jsem tam především, že Vás láká tentýž motiv, za nímž jsem šel po celý svůj život, Bůh sám ví proč. Jsou to zákoutí, lidmi poněkud opuštěná, ba i celé prázdné budovy, vydané na milost demolicí. S tím však souvisí i jiný motiv, totiž Váš příklon k starobě, vráscitým tvářím, ba i k rukám starců, seschlým a bezmocným, teď už jen čekajícím. Uvědomil jsem si, že jsem Vám v duchu krivdil. Připadalo mi, že jsme se, my staří a Vy mladí, příliš vzdálili, v tom dnešním technickém věku, v němž starci vzdali závod a závodní dráhu opustili.

Ta Vaše výstava mne však utěšila, především v zjištění, že nejsem osamocen. Že jsou zde mně blízké oči, ty mladé, teprve vstupující do života, který já opouštím, s podobným zaujetím. Dojalo mne, že Vás mladé dojmá totéž co mne samého, zřejmě známky zániku, a s tím i se skrytým příslibem zrodu. Že to, co je staré, bezmocné,

ve Vás nevzbuzuje odpor, ale zájem, který se vymyká soucitu. Neboť pouhý soucit je blízký lítosti, a ta nemá daleko k obavě. Váš zájem, tak jak jej chápou, má v sobě rysy dojetí, které je přijetím, čehosi líbezného, nám samým blízkého, bez ohledu na naše odlišnosti. Ano, jsme to my, mladí i staří, kteří vcházejí do těch míst opuštěných, vybydlených, vrásčitých stěn, podobným rukám a tvářím starců a stařenek. Poučení a kdoví čím posílení vycházíme odtud na čerstvý vzduch, do rozkvetlých sadů a dalekých obzorů, lesů a hor. Ulehnu do trávy, v chůzi už klopýtám. Vy však jdete za svou mladistvou vidinou, jež tu mou stařeckou tvář jakoby prostupuje. Vy jste se přesvědčili, a snímkem to vyjádřili, že mladí se rodí ze starého a dílna plná ruchu z prázdných hal zaniklých továren.

Chápete koloběh. Neobáváte se toho, co vidíte, a já, když se dívám Vašima očima, taky se neobávám. Na konci své cesty jsem dojat, jak jsme si blízcí.

Svůj zrak Vám předávám.

MUDr. Petr Helbich, CSc, duben 2019

MUDr. Petr Helbich, CSc., je český lékař, který se věnuje plicním chorobám. Rovněž je známý jako fotograf, člen skupiny Český dřevák.

Zase je tady to jaro. Šlovice 2019

12. – 14. dubna 2019

Jarní soustředění proběhlo. Týden před Velikonocemi. Čtyři měsíce po Vánocích. Asi šest neděl před maturitami. Nikdo si neumí představit, jak náročné je vybrat termín. Vyhovující. Všem, pokud možno. Ubytovateli. Ubytovávaným. Vedoucím. Studentům. Maturantům. Je to běs, je to běs. Skoro vždycky si při organizování této akce říkám, že to nemám zapotřebí a dělat už to prostě nebudu...

Nakonec jsme se sešli, v nejsilnější chvíli v počtu 26 kusů.

Naše třídní pilná práce ale začala pořádným dramatem. Klávesy nehrály! A to jsem je poctivě před odjezdem vyzkoušela. Občas ale taky může mít člověk či sbor štěstí, a tak se, čirou náhodou, dal místo zkolabovavšího zdroje použít náhradní, Veroničin noťasový. A tak bylo soustředění zachráněno.

Pak už vše krácelo v zajetých kolejích, respektive po vyšlapaných stezkách. Veselá práce, těžká zábava. Došlo k přijetí nového tenora. Šikovného, sympatického. Kromě krásně posazeného hlasu, čisté intonace a umění kytaristického disponuje Max ještě skvělými pozorovacími schopnostmi. Při obrazové dokumentaci plně využitými. Milý nový člene, díky Vám! A též díky Alžbětě, ona ví proč. Na zkouškách jsme pracovali na písních starých, staronových i nových. Sjednotili všechny hlasové skupiny. Zpacifikovali tenory a basy. Doladili alty. Definitivně, (doufám!) provedli rozdělení sopránů. Z tepla šlovického ubytovacího zařízení se vysmívali rozmarům aprílového počasí. V neděli dopoledne sněžilo!

Po večerech se pro změnu pělo, v pátek v rozšířeném obsazení. Sborové vokalisty i instrumentalisty doplnili naši přátelé, skvělí muzikanti, zkrátka bývalé členstvo. Sobotní večer opanovala hudba lidová. Překvapivě doprovázená na ukulele. Doplněná četnými originálními choreografiemi, skvělými tanečními kreacemi. Upřímně řečeno, už skoro po dva týdny nemůžu z hlavy vyhnat ušlechtilou píseň Žádnej by to do mě neřek, že mám hlavu jako ježek! Zpropadená Anežka...

Suma sumárum, soustředění, jak má být! Díky, Columbello.

Mgr. Michaela Šreinová

Německo je rozlehlá země s opravdu bohatou kulturní historií. A právě za ní se ve dnech 15.-17.4. vypravila třída 5.S (+ několik zástupců 3.A) do dvou saských měst, Lipska a Výmru. Právě v tomto regionu totiž strávil většinu života pravděpodobně nejvýznamnější německý spisovatel, Johann Wolfgang Goethe, je taky neodmyslitelně spojen se jménem Johanna Sebastiana Bacha a zároveň je také domovinou významného uměleckého stylu 20. století, Bauhausu (viz titulek BGB). Náš výlet začal v partnerské škole – Gymnasiu Magnus Gottfried Lichtwer ve Wurzen, průmyslovém městečku u Lipska. Po vzájemné výměně dárků jsme se spolu s našimi německými přáteli najedli v menze a zúčastnili výuky. Večer jsme vyrazili na krátkou prohlídku Lipska. V úterý nás čekal celodenní výlet do Výmru a prohlídka nově otevřeného muzea Bauhausu, které se může pyšnit opravdu zajímavou expozicí! Rozdělení do tří výše zmíněných skupin jsme dále po městě hledali informace o daných tématech a sbírali materiál pro naše projekty. Patříčně unavení po celém dni jsme se vrátili na ubytovnu, odkud jsme další ráno vyrazili, tentokrát naposled, do Lipska. Tam jsme se setkali s německými studenty a opět ve skupinkách jsme se nechali provázet tímto univerzitním městem. Zbytek času jsme věnovali terénnímu výzkumu (a došli ke zjištění, že povědomí o Goethem, Bachovi ani Bauhausu není mezi Němci příliš valné). Okolo druhé hodiny odpolední jsme znovu nasedli do autobusu, tentokrát už směr Radotín. Tento zajímavý výlet se celé třídě moc líbil a tímto bychom chtěli poděkovat paním profesorkám Voršílkové, Kratochvílové a Krupové za to, že nás doprovázely. Alles gute!

Účast na olympiádě ve francouzském jazyce

17. dubna 2019

Na fotografii vidíte (zleva) Magdalenu Geletovou, Michala Starého a Karolínu Umovou – účastníky letošního pražského kola Olympiády ve francouzském jazyce. Děkujeme všem za krásné výkony, humor a vzájemnou podporu během náročného dne. Obzvláště gratulujeme Karolíně, protože v kategorii B2 v Praze zvítězila a postupuje do národního kola! → félicitations!

Mgr. Jaroslava Duroňová a Mgr. Božena Kohoutová

Tým Gymnázia Oty Pavla skvěle reprezentoval pražské školství v badmintonu! Obsadil 3. místo v republikovém finále poháru AŠSK smíšených družstev středních škol, které se konalo 17. dubna 2019 v Mostu. Všem členům týmu gratulujeme a děkujeme!

RNDr. Jana Hrkalová

Více v článku Kateřiny Hrubé, žákyně 5.S.

„Chci na dovolenou do Řeckal!“ bylo zadání našeho úkolu. V Řecku se totiž letos koná Mistrovství světa středních škol v badmintonu, kterého se zúčastní i vítěz republikového finále v Mostě. Do Mostu se sjelo 7 škol z celé České republiky, včetně té naší. Týmy byly následně na místě rozlosovány do základních skupin po třech a čtyřech družstvech. Do vyřazovací části turnaje pak postoupily první dva týmy obou skupin.

Naše gymnázium po losování připadlo do tříčlenné skupiny společně se školami ze Strakonic a Mostu. K postupu nám tedy stačilo porazit pouze jednu z nich. Svá první utkání jsme sehráli proti Strakonicím, které jsme bez větších komplikací porazili 4:1 na zápasy a získali si tak jistotu semifinále. Na svůj premiérový (ale i poslední) bod si přišla děvčata v deblu, která i přes pozměněné složení (Veroniku Landovou nahradila Lucie Pavlíčková) své soupeřky poklidně přehrála.

V druhém skupinovém utkání jsme čelili Mostu, se kterým jsme bohužel prohráli 3:2, a kvůli druhému místu ve skupině nás v zápasech o finále čekal vítěz ze skupiny druhé – Pardubice. Ty ve svém kádru měly mixové duo Krpatová-Ehm, jenž se už několik sezón pohybuje na špici republikového žebříčku. Nečekalo nás tak nic lehkého. Abychom zvýšili naše šance na postup, udělali jsme v obsazení jednotlivých disciplín drobné změny – do dvouhry chlapců nastoupil Fanda Pírek, jeho deblové místo vedle Tomáše Fürsta vyplnil Tomášův mladší bratr Dan. Pardubičtí však čtyřhru hochů skrečovali a my tak získali bod zadarmo. Avšak děvčata nebyla schopna svým sokyním ve čtyřhře jakýmkoliv způsobem vzdorovat a série se rázem srovnala na 1:1. Na řadu přišel chlapecký singl, který se díky nekonvenčním badmintonovotenisovým úderům a vtipnému komentáři samotného Fandy stal spíše komediálním představením než seriózním bojem o finálovou účast. Přesto se musí Fandovi nechat bojovnost a snaha! Ono zahrát obouručný bekhend badmintonovou raketou, zády k síti, ze zadního rohu hřiště, který přeletí síť a šestému hráči republiky dá pořádně zabrat, aby ho vybral, není jen tak! O srovnání série se moc snažila Katka Mikelová s Danem Fürstem, avšak proti jednomu z nejlepších párů republiky, to bohužel nevyšlo. Pardubice dosáhly na třetí bod v utkání a bylo jasné, že o MS v Řecku se ve finále poperou právě ony (pozn. autora – Pardubice finálové střetnutí proti domácímu Mostu zvládly a podívají se tak na MS). Stav série na 2:3 pak ještě zkorigovala ve dvouhře dívek Kát'a Mikelová, když zvítězila 2:0 na sety.

Do bojů o bronz z druhého semifinále spadla OA Heroldovy sady, se kterou jsme se utkali i před měsícem ve finále krajského kola, a díky Kateřině Mikelové a Danovi Fürstovi jsme nad ní zvítězili 3:2 na zápasy. I proto jsme doufali, že stejně dopadne boj o bronz. Oplatit porážku z pražského kola a získat tak svůj druhý bod, moc chtěla Lucka Pavlíčková s Kateřinou Hrubou ve čtyřhře, avšak zázrak se nekonal a děvčata padla ve dvou setech. Nakonec jsme zvítězili stejnými výsledky jako v Praze (tři výhry opět zajistila dvojka Mikelová-Fürst) a z republikového finále jsme si odvezli krásné třetí místo.

Moc bych opět chtěla poděkovat všem svým spoluhráčům a paní Aleně Mikelové, která nás opět po celý turnaj koučovala. Zvláštní díky pak bez debat patří Katce Mikelové a Danovi Fürstovi, bez kterých bychom tohoto úspěchu jen stěží dosáhli. Díky všem!

Kateřina Hrubá, 5.S

Prostředí kolem nás pro rodiče

25. dubna 2019

Na posledních třídních schůzkách 4. dubna 2019 se rodiče žáků 2.S domluvili, že by chtěli vidět svá dítky v akci a bylo naplánováno. Sejdeme se ve čtvrtek 25. dubna 2019 v 18 hodin v učebně číslo 12. Jedná se o projekt programu Škola 4,0 vzdělávací agentury Channel Crossings Prostředí kolem nás. Bohužel se muselo omluvit několik studentů (tréninky, koncerty, nemoci, ozdravné pobyty), ale myslím si, že se prezentace povedly. Moc děkuji zástupkyním vzdělávací agentury paní Haně Erlebachové a Anně Simonové, že si udělaly čas a celou akci moderovaly. Také děkuji rodičům za účast a speciálně děkuji těm, kteří splnili domácí úkol a poslali pár slov k projektu.

Kristýna Neubergová napsala: „Prezentace studentů mne velmi mile překvapily. Bylo zajímavé a také poučné podívat se na svět a prostředí kolem nás o generaci mladšíma očima. Studentky i studenti dokázali neomylně „vyhmátnout“ největší problémy jednotlivých obcí, takže vznikl materiál k zamyšlení i pro jejich starosty. Úsměvné pak bylo postesknutí nad tím, jak místní mládež ničí park na Zbraslavi, které zaznělo z úst vrstevníků oněch vandalů.“

Další e-mail napsala Michaela Fulíková: „Děkuji za zorganizování dnešní podvečerní prezentace Vašich studentů k tématům, která je trápí v místě jejich bydliště. Bylo to velmi zajímavé a určitě se nad tím musíme všichni zamyslet. Škoda, že nedorazil nikdo ze zastupitelů městských částí, kterých se prezentace týkala. Všechny studenty, kteří si udělali čas, a předvedli své skvělé prezentace, hodnotím více než kladně. Není nic horšího než se prezentovat před (kritickými) rodiči a spolužáky. Každopádně, do jakékoli životní etapy se jim to bude velmi hodit a všichni obstáli na jedničku! Byla jsem překvapena – angličtina všech studentů byla naprosto skvělá a díky i za to. Děkuji i dámám z Channel Crossings za jejich práci a čas, který projektu věnovaly. Rovněž děkuji Vám, pane profesore, že jste vše zařídil a moderoval.“

Domácí úkol splnil i Přemysl Kubíček: „Předem moc děkuji za pozvání na prezentaci projektu „Prostředí kolem nás“ od studentů 2.S. Jsem velice rád, že Vaše gymnázium tento projekt podpořilo a dalo šanci studentům se „na zkoušku“ zapojit do veřejného života. Jednotlivé příspěvky nám dospělým dokázaly, že naše děti pomalu ale jistě dospívají vlastními názory na věci kolem nás. Škoda jen, že zastupitelé obcí a městských částí se do tohoto projektu nezapojili. Mohli by vidět, jak jejich práci vnímají i jejich budoucí voliči.“

Pár slov napsala i Alena Štěpánková: „Skvělá ukázka osobitého přístupu, invence, kreativity a týmové práce studentů 2.S. Díky za to!“

Poslední zpráva přišla od Evy a Karla Slavičkových: „Dne 25. 4. 2019 jsme měli možnost zhlédnout výsledky práce studentů 2.S, prezentace projektu, kde se studenti zamýšleli nad tím, co by bylo dobré zlepšit v obci, kde žijí. Byli jsme příjemně překvapeni z úrovně prezentací, a to jak technické a obsahové, tak z toho, jak sebevědomě studenti své projekty prezentovali. Příjemně nás překvapilo, že se umí před poměrně početným publikem plynule vyjadřovat jak v českém, tak v anglickém jazyce. Ocenili jsme i téma, zdá se nám přínosné, když se děti mají možnost zamyslet nad místem, kde žijí. Líbilo se nám také, že na projektech pracovali ve skupině. Náš celkový dojem byl, že jsou dobrá parta, která se s úsilím a

nadšením vrhne do poměrně složitých úkolů a vzájemně si fandí. Byl to pro nás moc příjemný zážitek a děkujeme panu profesoru třídnímu Dostálovi za možnost na vlastní oči vidět, co všechno studenti dokáží.“

Mgr. Tomáš Dostál

Zkouška Goethe-Zertifikat B1 – jak na to

29. dubna 2019

Ze zkušeností studentů, kteří ve školním roce 2018-19 úspěšně složili zkoušku Goethe-Zertifikat B1. Tuto zkoušku je možné uplatnit jako náhradu profilové maturitní zkoušky z cizího jazyka.

Mezinárodně uznávaná zkouška Goethe-Zertifikat B1 pro mě byla prioritou již ve 3. ročníku, kdy jsme začali navštěvovat povinně volitelné semináře. V semináři z německého jazyka nám paní profesorka Voršilková nabídla intenzivní přípravu právě na tuto zkoušku. Bez zaváhání jsem souhlasila a rozhodně toho nelituji. V hodinách jsme trénovali všechny části zkoušky, tedy „čtení“, „poslech“, „psaní“ a „mluvení“. Vyzkoušeli jsme si i různé situace u zkoušky, aby nás nic nezaskočilo.

Druhou, neméně důležitou částí přípravy, byla práce doma a v knihovně. Dva měsíce před zkouškou jsem si v knihovně zapůjčila knihy v němčině a doplňovala si tak průběžně slovní zásobu. Nápomocné mi také byly knihy ze školní sbírky. V posledních dvou týdnech jsem práci zintenzivnila a denně udělala v průměru tři až pět částí zkoušky. Často obávaný mluvený projev jsme intenzivně procvičili v hodinách semináře a díky tomu jsem v den zkoušky neměla žádné obavy, a dokonce jsme se těšila. Do přípravy na Goethe-Zertifikat jsem dala sto procent svého úsilí i na úkor volného času, a tato práce se vyplatila.

Kateřina Husáková, 4.A

V den zkoušky je samozřejmě každý student nervózní, to však není na místě, protože stres může náš výkon naopak zhoršit. Je důležité vše vyplňovat v klidu a soustředit se na práci.

Na „čtení“ je poměrně dost času, není nutné pospíchat, ale je třeba text číst již napoprvé pozorně. Dobré je si také podtrhávat klíčová slova.

U „poslechu“ je důležité vyplnit co nejvíce úkolů již při prvním přehrání. Některé části se poslouchají pouze jednou, takže potom je poměrně těžké pochytit vše, co je řečeno, ale pokud má člověk naposlouchané německé rozhovory např. z německých rádií, neměl by mít problém.

Ke „psaní“ dostane každý účastník zkoušky navíc k zadání ještě volný papír. Není dobré na něj psát celé úkoly a potom je přepisovat načisto do záznamového archu. Z vlastní zkušenosti vím, že na to není dostatek času. Stačí si na volný papír pouze sepsat osnovu.

U poslední části „mluvení“ je důležité mluvit nahlas a sebevědomě. Vyplatí se mít připravené určité formulace, které můžeme potom během zkoušky uplatnit.

I když jsem si zprvu nebyla skládáním této zkoušky jistá a rozmýšlela se, zda ji budu dělat, nyní vím, že i když ji třeba nepoužiji k nahrazení maturitní zkoušky z německého jazyka, zkušenost, kterou jsem díky ní získala, se mi jistě hodí. Kromě toho poskytuje Goethe-Zertifikat doklad kvalifikace na celý život.

Veronika Padevětová, 6.S

Úspěch v krajském kole Středoškolské odborné činnosti

29. dubna 2019

V krajském kole Středoškolské odborné činnosti, které se konalo dne 29. 4. 2019, **Julie Vavrušková, 6.S**, obhájila **2. místo** s prací na téma „Laterna Magika v letech 1958-1960“ v oboru Teorie kultury a umění.

Tereza Voltová a Veronika Andrštová, 3.A, obhájily **3. místo** s prací na téma „Pokrývání roviny – dláždění“ v oboru Tvorba učebních pomůcek, didaktická technologie.

Gratulujeme!!!

RNDr. Jana Hrkalová

Po stopách Franze Kafky

2. května 2019

Ještě než jsme odjeli na náš třídní exkurs do saského města Würzen, vydali jsme se po stopách Franze Kafky – výjimečného spisovatele, jenž svými díly neovlivnil pouze české a německé čtenáře, nýbrž celý svět.

Naše putování jsme započali působivou návštěvou Židovských hřbitovů na Praze 3. Našli jsme zde nejen hrobku Kafkových, ale i pamětní desku Maxe Broda a hrob rodiny Popperových, čili nejbližších Oty Pavla, jehož jméno hrdě nosí i naše gymnázium.

Poté jsme se po jednotlivých skupinkách odebrali ke břehům Vltavy do blízkosti Kampy, kde jsme navštívili jediné muzeum na světě mapující život Franze Kafky. Zde jsme si prošli expozice specializující se na Kafkovo dětství, dospělý život, lásky a přátele, ba i díla.

Návštěva Židovských hřbitovů a Muzea Franze Kafky byla pro každého z nás obohacující zkušeností a ráda bych tímto poděkovala paní profesorce Jitce Voršílkové za doprovod a organizaci, děkujeme!

Kateřina Hrubá, 5.S

Festival studentských filmů

9. května 2019

Jste srdečně zváni na Festival studentských filmů

Téma: filmová podoba oblíbené knihy

Kde: aula ZŠ

Kdy: 9. května 2019 od 17 do 19 hodin

Tvůrci: studenti 1.A, 2.A, 1.S, 2.S, 5.S

1. ročník Festivalu studentských filmů aneb Přechti a natoč

9. května 2019

Chcete jít do kina zadarmo? Chcete si popovídat s tvůrci daného filmu? Chcete se podívat na film, který není zbytečně upravován a prodlužován kvůli penězům? Chcete zhlédnout 17 filmů za dvě hodiny? Chcete se podívat na film, kde nehrají profesionální herci, ale vystupují zde amatéři, kteří nikdy netočili žádný film? Chcete jiné překvapení na konci než potitulkové scény? Chcete hlasovat o nejlepším filmu, hereckém výkonu a dalších věcech? Chcete se občerstvit něčím jiným než předraženým popcornem, na který stejně pak nadáváte, poněvadž jste si ušpinili ruce (a následně se je většina z nás pokouší nenápadně utřít do sedaček)? Nebo Vám filmy nic neříkají a preferujete knížky? Říkáte si, že byste něco takového rádi zažili? Zoufáte snad, že jste nestihli první ročník, který se konal 9. 5. 2019 v radotínské základní škole od 17:00 do 19:00? A co takhle kdybyste přišli příští rok?

Isabela Suchá, 1.S

Výsledky 1. ročníku (dle hlasování diváků)

Kategorie Nejlepší film

1. Veška a bleška (2.A)
2. Malý princ (1.S)
3. Šarlatové písmeno (2.A)

Kategorie Nejlepší herecký výkon

1. Šarlatové písmeno: Filip Šarboch (2.A)

Kategorie Nejlepší výtvarný počín

1. Polednice (5.S)
2. Veška a bleška (2.A)
3. Maryša (5.S)

Kategorie Nejlepší hudba

1. Hřbitovní kvítí (2.A)
2. Tři sestry (2.A) 2. Dárce (2.S)
3. Maryša (5.S) 3. Jáma a kyvadlo (2.A) 3. Kvak a Žbluňk (1.S)

OHLASY OD RODIČŮ (studentů 1.S a 5.S)

Studentský filmový festival byl pro mě úžasným osvěžením. Lehkost a radost schovaná za pestrout studentskou tvorbou je úplně nakažlivá. Líbí se mi, že mají studenti další možnost zkoušet si svoji kreativitu. Díky za to.

Jitka Emlerová

Dobrý den pane profesore,
moc děkuji Vám a vašim kolegům za zorganizování filmového večera, vážím si toho.

Marek Švehlík

První ročník filmového festivalu studentů GOP ukázal, jak různorodě je možné zpracovat díla klasiků za pomoci vlastní fantazie a reálných rekvizit.

Filmový večer představil, jak studenti vdechli život prvotnímu nápadu filmy natočit. I když aulu zaplnili především neobjektivní diváci – kamarádi, spolužáci, rodiče a prarodiče studentů, atmosféra byla jako v nedalekém kině Radotín. Připadala jsem si tak, i když patřím do kategorie neobjektivního diváka-rodice. Rozhodně jsem se nenudila během všech promítaných filmů festivalu a napjatě očekávala další příspěvek.

Přiznávám, že se mi příliš nelíbilo čtení úryvků před promítáním příslušného filmu. Podle mého názoru to bylo rušivé a zbytečné. Možná by bylo zajímavější spíš říct něco o autorovi nebo o okolnostech vzniku díla. Ale to je jen můj subjektivní dojem a názor. Nejlepším kouskem tohoto festivalu je podle mého Polednice. Paradoxem je, že jsem ji očekávala s obavami z pochmurného děje. Zpracování mě ale uchvátilo a měla jsem jasno, kdo je můj favorit. Oceňuji velmi i konec, který všichni přežili!

Hodně povedené byly komentáře studentů k vlastním filmům a „nepovedené“ ukázky z natáčení! Tyto doplňky získaly tvůrcům další „fanoušky“ mezi diváky a okořenily festival. Filmový festival studentů GOP je podle mého životaschopným „novorozenátkem“, které má před sebou velmi slibné další roky, do kterých mu přeji mnoho nadšení, radosti a píle studentů!

Magda Herknerová

Jsem moc ráda, že jsem využila pozvání na Festival studentských filmů, protože to bylo velmi příjemně strávené odpoledne. Každý, kdo přišel, určitě ocenil nejen úroveň jednotlivých filmů, ale i výkon moderátorů, kteří nás programem provázeli. U všech filmů bylo vidět, že na nich studenti pracovali s velkým nasazením a práce je bavila, což se odrazilo na vysoké úrovni snímků hlavně z hlediska zpracování tématu a hereckých výkonů. Velmi příjemně překvapily práce studentů z nejnižších ročníků. Budu se těšit na další ročník festivalu a věřím, že příště již bude aula zcela zaplněná, neboť si tento projekt zaslouží pozornost početnějšího publika.

Monika Michálková

Primět studenty v dnešní vizuální době mít zájem o četbu není lehká věc. Paní profesorce Krupové a panu profesoru Bořkovcovi se to ale podařilo, a tak vznikl 1. ročník Filmového festivalu studentských filmů s názvem Přečti a natoč. Projekt, při němž studenti jen nesedí a nepřijímají informace, ale sami se podílí na získávání informací tím, že vyjdou do ulic, scházejí se mimo školu, uplatňují svoji kreativitu, spolupracují a čtou, může pro ně samotné být i bohatým zdrojem sebepoznání. A když jsou nakonec i odměněni potleskem a výhrou v některé z kategorií, má to pro ně mnohem větší smysl než známka do indexu. Doufám, že se

budeme moci těšit na 2. ročník filmového festivalu příští rok!

Petra Frydlová

Po obdržení pozvánky na Festival studentských filmů jsem se svou účastí neváhala, protože jsem měla v živé paměti podzimní Akademii, která pro mě byla velkým zážitkem. Samotné zadání na zpracování obsahu vybrané knihy pomocí filmu mi přišlo velmi originální a zajímavé. Jako Husákovu dítě, které prošlo upnutým konzervativním komunistickým vzděláním, kdy slovo alternativa bylo pomalu slovem zakázaným, mi nové pedagogické alternativní metody k doplnění studia přijdou velmi přínosné, inovativní a pro studenty zajímavé a motivující.

Studenti zpracovali nápaditým vlastním způsobem knihy různého žánru. Dramatické téma, jako například knihy Maryša a Černý kocour, knihy poezie, kdy sáhli po klasice jako je Polednice a Hřbitovní kvítí a došlo také na dětské knihy pohádek, kdy jsme se pobavili u Pejska a kočičky, jak vařili dort a velmi vtipně zpracované Blešce a Vešce. Uvádím jen příklady, protože jsme měli možnost zhlédnout celkem 17 krátkých filmů na motivy knížek a jedno prémiové video profesorů. Pro diváka bylo velmi zajímavé také využití interiérů Radotína a Gymnázia Oty Pavla, které se ve filmech opakovalo.

Poděkování patří všem studentům, kteří opět nezklamali a vložili do svých děl vlastní invenci, nadhled, humor, občas s menší dávkou ironie, ale zároveň svůj výtvarný, činoherní, hudební talent a nadání. Nekonvenční způsob zpracování od dramatu k pohádce a celkový přístup studentů k vytvoření těchto děl je obdivuhodný. V závěrečném videu profesorů musím nejvíce ocenit jejich smysl pro humor a to, že si dokáží udělat legraci sami ze sebe, což je vzácné a inspirující.

Mé očekávání se zcela naplnilo, jen by si zasloužil větší diváckou účast a podporu. Věřím, že je to pouze skutečností, že se jednalo o jeho první ročník.

Jana Slancová

Rosteme s knihou – literární úspěchy GOP

10. května 2019

Také letos jsme se zúčastnili literární soutěže vyhlášené v rámci kampaně na podporu četby knih Rosteme s knihou. Téma tohoto ročníku bylo Paměť a vzpomínky, znamenalo to tedy práci se skutečnými příběhy. Odborná porota vybírala ve třech věkových kategoriích (1. st. ZŠ, 2.st. ZŠ a odpovídající ročníky gymnázií a konečně SŠ). Studentky GOP Markéta Neubergová (2.S) a Marie Frydlová (5.S) zaznamenaly veliký úspěch, protože z celkového počtu 1024 textů se obě probojovaly do finálové desítky. Markéta nakonec obdržela krásné 5.-10. místo (z 520 prací), Marie získala stříbrnou pozici (ze 178 prací). V pátek 10. 5. jsme si na Mezinárodním knižním veletrhu vyslechly verdikt poroty a poté se vrhly na průzkum veletrhu. Oběma studentkám moc gratulujeme!

Mgr. et Mgr. A. Pavlína Krupová

Markéta Neubergová (2.S) – Dnešek byl na prd

Marie Frýdlová (5.S) – To ráno bylo takové divné dusno

Palubní deník lodi *Avpopa* z plavby Vltavy, aneb duté sudy nepotopíš

27. - 31. května 2019

Pondělí 27. 5. 2019

9:30 mile vyhlížejší dívky a chlapci s velkými batohy se scházejí na Hlavním nádraží v Praze. Panuje dobrá nálada, letošní třetáci se vydávají za vodáckým dobrodružstvím.

11:00 dobrá nálada skončila, profesor Dostál a Karel Slaviček při hektickém přestupu zapomněli v lineckém expresu spacáky a ostatní nedůležité vybavení.

14:30 dobrá nálada se vrátila, v kempu nás vítají pověstný sympat'ák Kemo a osobitý tanečník Tomáš. Všichni se již těší do lodí.

15:00 všichni by nejraději lodě rychle opustili, začalo pršet.

15:26 posádka lodi *La Grace* (Matěj Cabadaj a Anička Kabátová) se jako letos první na lodi převrhla do vody. Kemo situaci komentuje slovy: „Hele, cvaknuli se, hehe,“, načež se vrhá do studené vody zachraňovat.

15:27 Matěj Cabadaj se hlasitě směje, Anička se klepe zimou a ždímá si tričko.

16:05 aktuální stav převržených lodí se vyšplhal k číslu 4, Kemo je nyní stále zabroděný v proudu, prý nemá smysl, aby se vracel do lodí, když se nám v ledové vodě tolik líbí.

16:15 posádka lodi *Pequod* (Vasyl Komarnytsky a Kačka Doškárová) okusila vodu podruhé.

17:00 posádky uskladňují lodě a míří se do stanů osušit, čeká je zasloužená večeře.

Jednochodové menu se podávalo v nedaleké restauraci, při hodnocení jídla se studenti shodli na slušné známce 7,5 z 10.

21:00 chlapci a dívky se shromažďují okolo zmoklého ohniště, kde se Jarda Jakl a Matěj Cabadaj střídají u kytary a všichni ostatní nadšeně pějí na vydrnkávané melodie.

Úterý 28. 5. 2019

8:30 ranní ptáčka zjistila, že Kemo s Tomášem již nachystali čerstvé koblihy, ze spaní již tedy není nic, téměř všichni prchají ze spacáků a stanů.

10:00 plny očekávání se posádky spustily na vodu, dnes je čeká první jez.

10:30 po obhlídce jezu ze břehu některým vstávají vlasy na hlavě. Chlapci předstírají ledový klid.

10:41 posádka lodi *Pequod* opět ochutnává vodu Vltavy ve Vyšším Brodě.

11:00 po prvním použití houby na vysušení vnitřku kánoí se lodě odpoutávají od břehu.

12:36 povzbuzeni obědem se kapitáni a jejich hácci ocitají na poněkud divočejším úseku řeky, loď *Pequod* zažila konfrontaci s převislou větví a jejich posádka se osamostatnila na čele žebříčku převrhlých s pěti zářezy.

14:00 posádka lodi *Avpopa* se kochá okolní přírodou, kapitán lodi je dokonce upozorňován, aby i přes údiv udržel ústa zavřená.

16:00 zmožení a notně zmoklí studenti přistáli v kempu Branná, kde neváhali ihned vyrazit na recepci zakoupit kupony na sprchu.

16:45 ve frontě na sprchu se dostalo na prvního z našeho zájezdu.

18:30 v přilehlém, hezky zařízeném restauračním zařízení se nám dostalo večeře, bohužel servírované na plastovém talířku. Uvědomělejší z řad studentů lamentují.

22:30 dnes se kvůli vytrvalému dešti musíme obejít bez posezení a zpěvu, posádka lodi Avropa se loučí s ostatními a jde spát.

Středa 29. 5. 2019

8:30 vytrvalý déšť, zpěv zmoklého ptactva a hlas v brzkých hodinách agilního profesora Dostála probudil i ty největší ospalce.

9:00 posádky vyčkávají, až ustane déšť, aby mohly sbalit stany.

10:00 s využitím mezery v padání kapek se všechny lodě spustily na vodu, aby překonaly další porci říčních kilometrů.

11:00 středeční první jez nepolyká svoje oběti, poněvadž přes něj přenášíme.

11:10 Matěj Cabadaj a můj háček Anička Zelená hlásí, že se i při cestě po kotníky sahající vodou dokázali důkladně namočit.

12:00 při stále klesající teplotě zbylí účastníci kurzu oba dva výše zmíněné nešiky litují.

14:00 mezi trousením nadávek a ždímáním dešťovou vodou nacucané houby se mezi čerstvými vodáky objevují první úvahy o dezerci.

15:30 instruktor Tomáš se zmínil, že v ubytování pro dnešní večer nás čeká hotový ráj. Zastřešená hala, do které se všichni pohodlně vejdem, v jejímž nitru se můžeme těšit na krb. Opravdový krb s opravdovým ohněm.

15:31 mezi kapitány a háčky se zvedla vlna euforie.

15:42 můj háček Anička Zelená objevila díru ve své pláštěnce a již spřádá plány, jak si co nejrychleji zabrat místo u krbu.

16:30 dorazili jsme do kempu poblíž Českého Krumlova, ve kterém se k našemu překvapení oba dva trumfy, které zmiňoval instruktor Tomáš, v kempu nacházejí.

16:35 po vstoupení do prostoru, který nám dnes večer bude domovem, se na našich tvářích objevují úsměvy.

19:00 v malebné pivnici Kavalírka jsme byli pohoštěni výpečky s knedlíkem, ke kterému jsme si každý mohl zvolit špenát nebo zelí. I díky této skutečnosti se většina strážníků vyjádřila pro vysoké hodnocení 9 z 10 bodů.

21:00 po zběžné prohlídce města a družné konverzaci nad druhou večeří zakoupenou v místní Jednotě se scházíme u ohně.

21:30 hrstka chlapců z třídy 5.S se vydala na českokrumlovské nádraží vyzvednout profesorku Krupovou, která se připojuje k dnešní expedici. Naopak se s námi loučí profesorka Sukeníková, která vyrazila do Prahy předávat maturitní vysvědčení.

Čtvrtek 30. 5. 2019

9:00 ubytování v hale s betonovou podlahou se ráno projevilo velmi nízkou teplotou (asi vnitřní přízemní mrazíky).

9:30 posledním vodákům se podařilo rozbít ledovou krustu z obličeje, a mohli proto posnídat obligátní čerstvou koblížku.

10:00 na vodě se mezi sebou proplétají lodičky, jejichž posádky ještě stále zoufají nad nízkými ranními teplotami.

10:30 právě jsme sjeli čtvrtý jez, podle Kema s Tomášem nejtěžší na celé Vltavě. Nikdo se necvaknul.

11:00 Český Krumlov nám nabízí perfektní kulturní vyžití už jenom z hladiny řeky. O památkách, které vidíme v historickém centru města, se s posádkou naší lodi hádáme, zda jsou překrásné, nebo čarokrásné.

12:30 po obědě v kiosku jsem souhlasil s návrhem svého háčka, že se u kormidlování lodi vyměníme.

14:00 nový kapitán lodi mě popohání, abych pádloval rychleji.

14:06 kapitánka stále není spokojena, prý se moc kochám. Nic nenamítám, má úplnou pravdu, okolní přírodou jsem zcela okouzlen a z přídi kánoe se obdivuje o mnoho snadněji. Převísle větve stromů okolo vymletých břehů vytváří magické zátiší, ale obrys lesa, z něhož se vznáší pára, mi vyrazil dech.

14:17 přemýšlím o tom, že se stanu romantickým hrdinou. Na tomto rozhodnutí má lví podíl právě povltavská divočina.

16:45 ke konci dnešní etapy míváme dva muškaře, kteří perfektně dokreslují úchvatnou

atmosféru řeky Vltavy.

18:20 rozprostíráme stany v kempu pod zříceninou hradu Dívčí kámen a rozbíháme se do kopce, na jehož vrcholu se v hospodě U Vlčáka dnes večer navečeříme. Servírovaný pokrm byl velmi chutný, ale někteří chlapci kvůli malé porci hodnotí 7 z 10.

21:00 tma se rozhostila všude kolem, táborák může začít. Jako první se ke kytarě posadil Matěj Cabadaj, který všem zpěvákům rozproudí krev v těle. Poté, co ho za strunným nástrojem vystřídal Jarda Jakl, nás zahříval přikládáním do ohně.

22:00 zpíváme, bavíme se, zkrátka perfektní večer.

Pátek 31. 5. 2019

8:30 po probuzení a vydatné snídani děkujeme instruktorům za jejich obětavou péči a milou společnost, náš potlesk a poděkování je doprovázeno i darem v lahvi. Oba dva muži si tuzemský zázrak pochvalují.

9:00 včerejší slunce nám vysušilo mokré prádlo z celého týdne, na řeku se proto pouštíme o něco radostněji.

12:00 po klidné etapě bez divokých úseků přistáváme v Boršově nad Vltavou, kde nakládáme loď na vlek a fotíme se. Nejradostnější ryk ale vzbuzuje pokyn k převlečení do suchého a voňavého oblečení.

13:00 po obědě už jen sedáme na vlak směrem na Prahu. Každý účastník kurzu si splutí Vltavy jen pochvaloval, i když ne každému bylo cestou vlakem do řeči, poněvadž jsme dospávali hodiny probdělé v promoklém stanu.

Sepsal Vojtěch Horký, 3.A

Výprava 1.S do Lužice

27. – 28. května 2019

Navštívili jsme Budyšín a další místa spojená s dějinami Lužických Srbů, projeli jsme se lodí po rozvětvených ramenech Sprévy a zájezd jsme zakončili v Drážďanech, na které nás připravil český film Oznamuje se láskám vašim, který jsme zhlédli v autobuse. O náletu, který zničil město a který právě tento film zachycuje, jsme diskutovali v dnes již precizně rekonstruovaném městě.

Studenti napsali reflexi společně, každý jednu větu, které potom Honza Matoušek seřadil v kolektivní výpověď.

Anglická zahrada byla využita jako fotbalové hřiště.

Dávejte si pozor, kdy podlezete turnikety na záchod, protože nikdy nevíte, kdo tam může číhat.

Nejvíce mě pobavil můj bratranec, který mi v Primarku na eskalátorech řekl: „Tak teď je má noční můra kompletní.“

Rada do života: sedněte si dopředu a vyspíte se.
S naším průvodcem byla sranda.
Cesta na lodičkách nebyla nijak super zážitková, ale se spolužáky tam byla sranda.
Jestli chcete morče, vezměte si s sebou německy mluvící kamarády.
V hotelu bacha na ještěrky a vrahy.
Vzít si s sebou karty je výborný nápad.
Děti majitelů hotelu jsou prima.
Rozhodně si doma nezapomeňte fotbalový míč, hotel má k dispozici hřiště s brankami.
Dávejte si pozor, z jaké strany dáváte klíč do zámku, nás to stálo Kanadu.
BACHA NA KACHNY!
U osady, co jsme navštívili, prodávají výborné preclíky.
Na nákupy v Primarku bylo málo času.
Film na mně zanechal psychické následky.
Film se mi líbil, byl zajímavý.
Nepamatuju si nic z těch zajímavostí, co nám průvodce říkal.
Na výlet jsem nejel a je mi to líto, protože to prý bylo super.
Na celém výletu byl nejlepší čas trávený pospolu s třídou.
Nechápu, co všichni na tom Primarku mají...
Tenhle výlet jen podporuje můj názor, že moji spolužáci jsou magoři (ale přesto jsou super).
Jsem rád, že někdo nevymyslel nějakou blbost, jako že nám budou odebrány mobilní telefony.
V Drážďanech dělají výbornou zmrzlinu a je jen pár metrů od místa rozchodu.
Výborně jsme si zahráli fotbal, ale bacha na hřišti jsou bodláky a jejich bodliny se vám zaryjí do ruky a nejdou vyndat.
Lodičky byli super a osada taky.
Smířte se s tím, že vaši spolužáci vás nenechají vyspat.
Cesta busem je unavující, proto je důležité si vzít něco na pobavení.

Beachvolejbalový turnaj SŠ

30. května 2019

Ve čtvrtek 30. 5. se 24 pražských středoškolských týmů utkalo v beachvolejbale v rámci POPRASKu. Turnaje se zúčastnil i tříčlenný tým prvaček z GOPu, tvořen Barborou Karbanovou a Adélou Kesslerovou z 3.S a Ivanou Měchurovou z 1.A.

Celé klání započalo zápasy ve tříčlenných skupinách, kde se našimi prvními soupeři staly VOŠ Podskalská a SPŠS J. Gočára. Hrál se na dva sety do 11 bodů, namísto obvyklých 21, což nás hned na začátek mírně rozhodilo. Náš tým, sladěný do červených dresů, se však nakonec skupinou prodral bez jediného prohraného setu.

Díky prvenství ve skupině jsme se v play off dostaly do horního pavouka, tedy rovnou do osmifinále. V prvním zápase play off jsme v nelehkém boji překonaly budoucí policistky ze SPŠ MV. Postoupily jsme tedy do čtvrtfinále, kde nás čekalo Gymnázium Nad Kavalírkou.

Zápas se ze začátku zdál být vyrovnaný. Soupeřky však využily naší pozdější slabší chvíle, tudíž jsme ze zápasu odešly jako poražené. Zpětně jsme se sice jednohlasně shodly, že náš výkon v tomto zápase nebyl úplně stoprocentní, ale nic už jsme nemohly.

Celkově se tedy tým GOP umístil na krásném 5. místě z 24. Možná zprvu páté místo nezní příliš lichotivě, avšak vzhledem k tomu, že jsme na turnaji patřily k nejmladším, je pro nás velkým úspěchem. Alespoň víme, že je stále co zlepšovat. Budeme tedy usilovněji trénovat a příští rok se pokusíme vybojovat ještě lepší umístění.

Adéla Kesslerová, 3.S

Celostátní přehlídka SOČ v Opavě

14. – 16. června 2019

14-16. června se uskutečnila v Opavě celostátní přehlídka 41. ročníku Středoškolské odborné činnosti. Tato akce byla poslední metou celoroční usilovné práce a snažení skoro tří set studentů ze všech koutů republiky. Soutěží se v osmnácti oborech od matematiky, zdravotnictví, ochrany životního prostředí přes architekturu a stavebnictví, elektrotechniku, zemědělství, ekonomii až po tvorbu učebních pomůcek, psychologii, politologii a teorii kultury, umění a umělecké tvorby. Do celostátního kola postupuje po krajských kolech 16 nejlepších prací z každého oboru.

Gymnázium Oty Pavla jsem zastupovala v oboru č. 15 (Teorie kultury, umění a umělecké tvorby) s prací, která se zabývala Laternou magikou v prvních dvou letech (1958-1960) jejího působení.

V pátek nás čekalo slavnostní zahájení přehlídky, kde jsme si poslechli uvítací proslovy řady významných lidí, vystoupení místního pěveckého sboru a parádně se roztekli horkem. V sobotu, už brzo ráno, se začalo s obhajobami prací. Každý si připravil desetiminutovou prezentaci, ve které řekl to podstatné. Tedy čím se zabýval, proč se tím zabýval, jaké si stanovil cíle, jak probíhala jeho práce a k jakým výsledkům dospěl. Následně byl čas na dotazy od diváků a samozřejmě od odborné poroty. V mém oboru bylo šestnáct mladých lidí (včetně mě) a musím říct, že většina prezentací mě opravdu nadchla. Bylo vidět, že všichni přítomní jsou do svého tématu „zažraní“, každému se rozsvítila očička, když o své práci začal povídat a většina z nich byla opravdu talentovaná. Jedna dívka si sama ušila společenské šaty, další natočila svůj vlastní film a jiná sebrala lidové písně z jižních Čech, zapsala je do not, vytvořila dvojhlasy, a ještě k nim vymyslela tance. Jeden kluk zase vytváří s kamarády počítačovou hru a jiný mapoval a hledal autory umělecké výzdoby kostela ve vesnici, kde bydlí.

Po obhajobách byl pro nás připraven doprovodný nepovinný program. Jednak se konal raut, kde jsem konečně potkala paní prof. Svobodovou, která zasedala v porotě v oboru učebních pomůcek, a pak jsme také měli možnost zhlédnout stand up comedy One human show Simony Babčákové. Neděle dopoledne byla vyhrazena pro výlety do okolí, např. na zámek Hradec nad Moravicí nebo do muzea Svět techniky v Dolních Vítkovicích. Po obědě nás už čekalo jen slavnostní vyhlášení a pak dlouhá cesta domů.

Celou akci jsem si moc užila. Bohužel trochu vázla komunikace mezi organizátory, což nám způsobilo pár nepříjemností, a bylo šílené horko, ale jinak nemám co vytknout. Byl pro nás nachystán krásný doprovodný program a poznala jsem několik skvělých lidí. Co asi nejvíce oceňuji byla milá přátelská atmosféra, která panovala po celé tři dny. Bavili jsme se napříč

obory i kraji a minimálně v našem oboru jsme si všichni navzájem fandili a podporovali, i když jsme zároveň byli rivalové. Také porota byla moc příjemná, často vtipkovala a vyprávěla nám dokonce historky ze svého života.

SOČku bych chtěla moc doporučit, je to obrovská zkušenost, není se čeho bát a není co ztratit. Já sama jsem zvažovala, zda se do soutěže zapojit, nyní toho vůbec nelituji. Ani vy se nebojte a příští rok do toho jděte taky! Stojí to za to!

Julie Vavrušková

Ústřední kolo SOČ očima porotkyně

Již podesáté jsem měla možnost zasednout v porotě soutěžního oboru č. 12 (Učební pomůcky a didaktická technologie). Jak rozhodnout, která z prací je nejlepší? Troufnu si tvrdit, že nikdo z pětičlenné poroty nedokáže objektivně posoudit kvality všech obhajovaných prací. Zvlášť v tomto oboru je rozmanitost témat nevídaná – od motivační příručky pro výuku korejštiny přes virtuální chemickou laboratoř až k programovatelným robotickým vozítkům. Pokaždé mě ale překvapí, že na prvních pěti místech mezi námi panuje velká míra shody. Co tedy rozhoduje? Je to zřejmé: kreativita autorů, pečlivé zpracování tématu, využitelnost pomůcky ve výuce a především přesvědčivá prezentace před porotou a spolusoutěžícími.

Vždy mě potěší, když se v ústředním kole setkávám se studenty našeho malého gymnázia, bylo tomu tak v Brně, Plzni, Boskovicích či letos v Opavě. Blahopřeji k pěknému výkonu Julii Vavruškové. Do celostátního kola postoupila i práce Veroniky Andrštové a Terezy Voltové „Pokrývání roviny – dláždění“. Velká škoda, že časové zaneprázdnění obou děvčat jim nedovolilo ji obhájit. Naději na úspěch měla.

SOČ je soutěž, ve které se neprohrává. Každý, kdo do toho jde, se naučí systematické práci, při níž rozvíjí svůj zájem, před porotou musí přesvědčivě obhájit své výsledky. Tyto své kompetence jistě v životě ještě mnohokrát zúročí. Věřím, že i v červnu 2020 bude mít GOP své zástupce na celostátní přehlídce v Mostě.

RNDr. Jiřina Svobodová

Seznámení se se Seznamem

17. června 2019

V pondělí 17.6. se naše třída 1.A vydala na exkurzi do budovy společnosti Seznam.cz, konkrétně do zpravodajské části. Poté, co jsme do budovy dorazili, se nás ujala slečna Veronika, bývalá studentka našeho gymnázia, která nás Seznamem provedla.

Vyjeli jsme výtahem do 3. patra, kde jsme si mohli prohlédnout studia, ve kterých se pořady natáčejí. Dozvěděli jsme se o jednotlivých profesích a procesu získávání informací k publikování. Měli jsme také možnost nahlédnout do technického zákulisí.

Následně jsme se dopravili do 5. patra, kde jsme absolvovali prezentaci o dezinformacích, která nás naučila, jak poznat lživé informace na internetu.

Jako malý bonus jsme se mohli podívat na střešku budovy, kde si mohou zaměstnanci zahrát třeba stolní fotbal.

Exkurze byla poučná, zajímavá a pro některé z nás byla inspirací pro budoucí povolání.

Zemanová Lucie 1.A

Doporučování knih a čtení v knihovně

18. června 2019

V odpoledních hodinách se někteří studenti společně s panem profesorem Bořkovcem a paní profesorkou Krupovou sešli v knihovně a užili si krásné odpoledne s knihami a příběhy spojenými s nimi. Někteří studenti si přinesli své knihy, aby je mohli svým spolužákům doporučit. Pan profesor přinesl například knihu Prima sezóna od J. Škvoreckého, ze které nám přečetl úryvek a také nám stručně pověděl, o čem vypráví. Já tuto knihu začala před nedávnem číst a zatím vypadá doopravdy dobře. Také jsme si povídali třeba o nové knize od J. Rudiše, která se jmenuje Český ráj. Tu vám všem také doporučuji, protože je podle mě skvělá a stojí za přečtení. Určitě na příští akci v knihovně dorazte, i pokud nebudete mít žádnou knihu, co byste chtěli ostatním doporučit, a pokud nějakou takovou máte, vezměte ji s sebou a můžete nám ji představit. Od ostatních také určitě dostanete spoustu tipů na dobré knížky a užijete si to stejně dobře, jako my.

Matilda Svobodová, 1.S

Poznámka učitele (P.B):

Čtvrtek: Osmnáctiletá studentka 5.S doporučuje ve školní knihovně román Jaroslava Rudiše Český ráj. Čtrnáctileté studentky 1.S ji poslouchají a – jak se mi zdálo – z ní nespouštějí oči.

Pátek: 1.S píše test z mluvnice. Autorka výše uvedeného článku je dříve hotova a ptá se, jestli si může zatím číst. Procházím mezi lavicemi a ptám se jí, co čte. „Český ráj,“ odpovídá. „Vypadá to zatím dobře.“

Poznámka učitelky (P.K.):

Těchto příjemných setkání bylo během roku několik a příští rok v této aktivitě chceme pokračovat. Kupříkladu první setkání v září se bude věnovat doporučování četby k maturitě. Jste srdečně zváni!

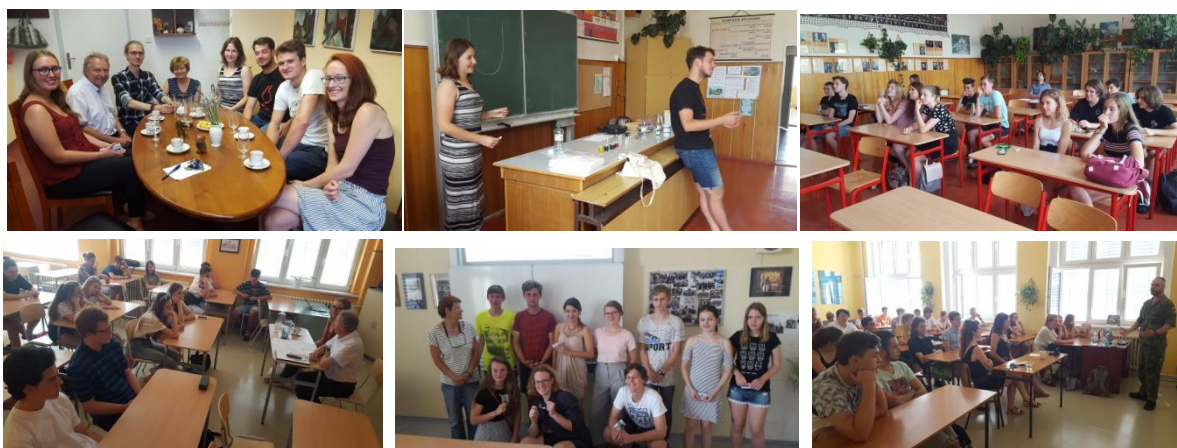
7 je počet dní v týdnu. Podle Bible Bůh stvořil svět v sedmi dnech. Jako součet $3 + 4$ se číslo 7 pokládalo za symbol plnosti a v rámci judaismu odpovídá řádu přírody. Z hlediska studia je zajímavá informace, že Talmud uvádí pedagogické pravidlo, podle něhož „*se nově učená věc musí zopakovat nejméně sedmkrát, než si ji člověk bezpečně zapamatuje.*“ (Nedělám si iluze, že je tomu u našich studentů...)

Je to prostě číslo magické a šťastné a právě 7 zajímavých přednášek proběhlo v naší škole žhavého 20. 6. 2019. Velice si vážíme toho, že tentokrát veškerý program zajišťovali sami studenti. A čím jsme se mohli obohatit?

V přízemí jsme se dozvěděli informace o základech sociologie a vybraných tématech od Mgr. Ivana Cukera (absolventa GOP), ve dvojce velmi sugestivně hovořila fotografka Iva Zimová o svých zkušenostech s děním na Ukrajině, o vojenských profesionálech sloužících v Afgánistánu zaníceně hovořil kapitán Mgr. Pavel Stehlík, potraviny pod lupou zkoumali studenti z VŠ chemicko-technologické, co obnáší studium medicíny se studenti dozvěděli od Martina Němce (4. roč. 2. Lékařské fakulty UK), Dorota Gremlicová se podělila o své zkušenosti s chovem exotických zvířat a konečně mistr zvuku doc. Tomáš Zikmund pohovořil o svém oboru, který vyučuje na HAMU, ze svého pohledu pak reflektovala toto téma jeho studentka.

Sedm je číslo plnosti a my jsme v závěru dne museli konstatovat, že jsme ze školy odcházeli naplněni novými poznatky i zkušenostmi. Díky patří studentům-organizátorům i pozvaným odborníkům!

Mgr. et MgA. Pavlína Krupová

Když běží učitel štafetový běh a slyší za sebou kroky, chtěl by zrychlit, ale nemá sílu. Nechce se otočit a přemýšlí, kdo ho dohání. Doufá, že nejde o dívku, ačkoli nechce úroveň ženského běhu snižovat. Jestli je to dívka, ať je aspoň z nejstaršího ročníku, říká si. Nebo druhého nejstaršího. Jestli to je kluk, ať mě proboha nepředběhne primán! A když mě bude míjet, ať hlavně neříká s širokým úsměvem bezstarostný vtip, na který bych musel odpovědět, což by znemožnil můj mělký dech. Možná si to říká jen netrénovaný češtinář. Ale co asi běželo hlavou všem studentům?

Ke všem zmíněným soubojům došlo, protože štafetového běhu se tradičně účastní tým učitelů, ale především šestičlenné chlapecké a šestičlenné dívčí družstvo z každé třídy. Ti, kteří běžet nechtěli nebo se neprotlačili do nabitých sestav, se rozmístili podél trati a férově povzbuzovali všechny běžce včetně učitelů, jelikož si uvědomovali, že v červnovém horku je

jakýkoli čas úctyhodný. Jediní, kteří neběželi ani nefandili, byli šachisté, kteří svůj turnaj odehráli v budově školy. Celkové vítězství si vybojovala 3. S před 4.S na druhém a 2. A na třetím místě. Vůbec nejrychleji proběhl 2,5 km dlouhou trať Jáchym Ševčík z 5. S mezi chlapci a Anna Marešová z 1. S mezi dívkami.

Některým ale běh nestačil a po jeho skončení se zapojili ještě do turnaje v beach volejbale a fotbale. V něm se urodilo také možná největší překvapení, když celkové vítězství slavili nejmladší studenti z 1. S, což autor článku za celou svou pedagogickou kariéru na žádném sportovním dni ještě neviděl.

Mgr. Martin Bořkovec

Po vinných stezkách a ještě dál!

21. - 26. června 2019

Konec školního roku s sebou přinesl to, na co se mnozí z nás nejvíce těšili. Nemyslíme tím zrovna uzavírání klasifikace a závěrečné testy, ale dobrovolný zájezd do Alasky. Po náročném sportovním dni jsme se v pátek 21. června ve večerních hodinách, vybaveni polštáři a dekami, vydali na několikahodinovou cestu autobusem směr Francie.

Přestože nás noční cesta poněkud vyčerpala, první den ve Francii jsme si náramně užili. Potom, co jsme z kufrů vybalili potřebné vrstvy oblečení navíc, jsme avštívili studené chodby pevnosti Schoenenbourg, která je součástí Maginotovy linie. Tam se pro studenty francouzštiny naskytla první možnost prověřit své znalosti při komentované prohlídce tohoto obranného opevnění. Naštěstí nám paní profesorky francouzštiny vše průběžně překládaly, takže jsme se z přednášky i něco dozvěděli. Naši další zastávkou na cestě do kempu byl majestátní středověký hrad Haut-Koenigsbourg postavený z červeného pískovce.

Následující den jsme se plni sil vydali prozkoumat krásy města Colmar. Prohlédli jsme si barevné uličky plné typických hrázděných domů, tradiční tržiště, navštívili jsme muzeum umění a dřevěnými lodkami jsme propluli čtvrť Petite Venice, přičemž jsme se dozvěděli něco jak o historii rybaření na řece, tak i o významu barev či okenic jednotlivých domů. Naším největším útočištěm se však staly kavárny, restaurace a vodní kanál, ve kterém jsme se mohli ochladit. Krátce po setmění nás ve vinařském městě Turckheim čekala procházka s nočním ponocným, který nás pomocí písni a příběhů seznámil s místními tradicemi, a

jelikož nebylo zrovna jednoduché porozumět francouzštině v takové rychlosti, měli jsme radost z každého slovíčka, které jsme pochytili.

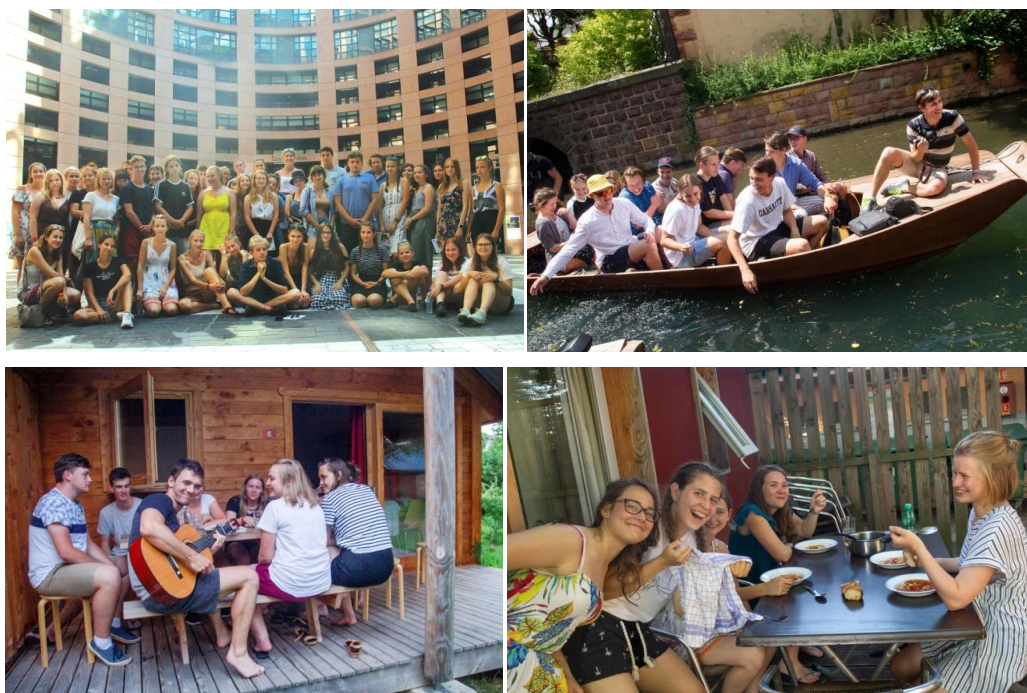
Pondělní program byl opravdu nabitý, mohli jsme obdivovat pravé francouzské vinice, projížděli jsme trasou slavné Tour de France jen pár dní před Peterem Saganem, krmili jsme opice na Opičí hoře, degustovali různé druhy sýrů přímo v sýrárně a navštívili jsme malebné městečko Kayserberg ležící v podhůří krásných Vogéz. Po velmi krátké době se po celém autobuse rozvinula poněkud pronikavá vůně zakoupených sýrů, o to více jsme ocenili čerstvý vzduch a čistý bazén, který na nás čekal v kempu.

Počasí se na náš zájezd opravdu vydařilo, tropické teploty a hřející slunce by ovšem v úterý většina z nás ráda vyměnila za pár mraků a chladivý vánek, čekala nás totiž cesta na zříceniny hradů Saint-Ulrich a Giersberg nedaleko města Ribeauville. Odměnou za náročný výšlap nám byl jedinečný výhled na město, vinice a Vogézy. Poté, co jsme se téměř skutáleli zpět do města, na nás čekal nejen oběd, ale i degustace místních vín. Cestou do kempu jsme nemohli vynechat návštěvu dalšího vinařského města Eguisheimu, které se pyšní krásnými hrázděnými domy, spoustou květin a hlavně osmiúhelníkovým půdorysem.

Ačkoli by mnozí z nás po těchto pár dnech dokonale splynuli s místními, čekala nás bohužel cesta domů a jak jinak celý pobyt zakončit než návštěvou historické metropole celého Alsaska, tedy Štrasburku. Zde jsme nesměli vynechat gotickou katedrálu Notre-Dame, starou čtvrť Petite France v okolí kanálu řeky Ill a samozřejmě ani sídlo Evropského parlamentu, kde jsme se dozvěděli vše o chodu, zasedání a funkci parlamentu. Po krátké, ale přesto poměrně pestré diskuzi s našim průvodcem, bylo lepší se vydat ze země vín na cestu do země piva.

Francii si každý z nás užil, jak se patří, ochutnali jsme tradiční rybí polévku bouillabaisse, křupavé bagety i typické croissanty, seznámili jsme se s místním životem a vyzkoušeli si v praxi komunikaci, jak ve francouzském, tak německém jazyce. Přestože většina studentů i profesorů sledovala Alsasko spíš přes objektivy fotoaparátů, jsme si jisté, že všem zůstane kromě pořízených fotek i hromada zkušeností a zážitků, na které budeme vždy rádi vzpomínat.

Karolína Jelínková a Michaela Klečková, 3. A

Geograficko-ekologická exkurze 2.S do Krkonoš

22. – 24. června 2019

V sobotu 22. 6. 2019 jsme se my, žáci 2.S, s pedagogickým doprovodem pana profesora Dostála a paní profesorky Markové vydali na tři dny do Krkonoš.

Po zábavné cestě vlakem do malebného městečka, Svobody nad Úpou, nás čekalo stoupání k Rýchorské boudě. Ubytování se nám všem líbilo, zaměstnanci nás přívětivě přivítali a dobrou večeří nám vyčarovali úsměvy na tvářích. Po večeři nás, stejně jako následující den, čekala poučná přednáška. Jedné se ujala boudařka a my se dozvěděli něco nového o Rýchorské boudě. Druhý večer nás navštívil člen horské služby z KRNAPu, který nám řekl něco málo o historii i o samotném parku. Druhý den našeho výletu nás čekala celodenní túra na Pomezní boudy a zase zpátky. Třetí a zároveň poslední den jsme exkurzi zakončili ve Dvorském lese a po obědě nás čekala už jen cesta domů.

Exkurzi jsme si všichni moc užili a doufáme, že se do Krkonoš co nejdříve vrátíme, ať už se školou, nebo sami.

Michaela Šimánková, 2.S

Sára Kousková, absolventka Gymnázia Oty Pavla 2018, byla jmenována do WGCA All-American Scholars!

Do WGCA All-American Scholars jsou zařazené golfistky, které splňují náročné studijní univerzitní skóre a zároveň absolvovaly v sezóně minimálně 50% sportovního programu (tedy odehrály více než 50% turnajů). Více ve zprávě:

<https://texassports.com/news/2019/7/8/womens-golfs-cooper-kouskova-named-wgca-all-american-scholars.aspx>

Naší Sáře gratulujeme, přejeme krásné léto s golfem a úspěšný srpnový start již do 2. ročníku Univerzity v Texasu.

RNDr. Jana Hrkalová

Na „Literární exkurzi ve mlejně“ se celé tři dny četlo, psalo, hrálo divadlo, a to činohra a stínové divadlo, psala se próza, recitovaly se verše, kladly se otázky za dětskou postavu a odpovídalo se za jejího otce, sledovaly se a rozebíraly filmy, vytvářely se fotoreportáže atd. Studenty to natolik vyčerpalo, že když byli požádáni, aby něco o akci napsali, vyplodili toto. Může to být pokládáno za důkaz jejich tvořivosti, či za nepříjemnou náročnost jejich pedagogů vedoucí k dočasné ztrátě přičetnosti?

Flossmanův mlejn

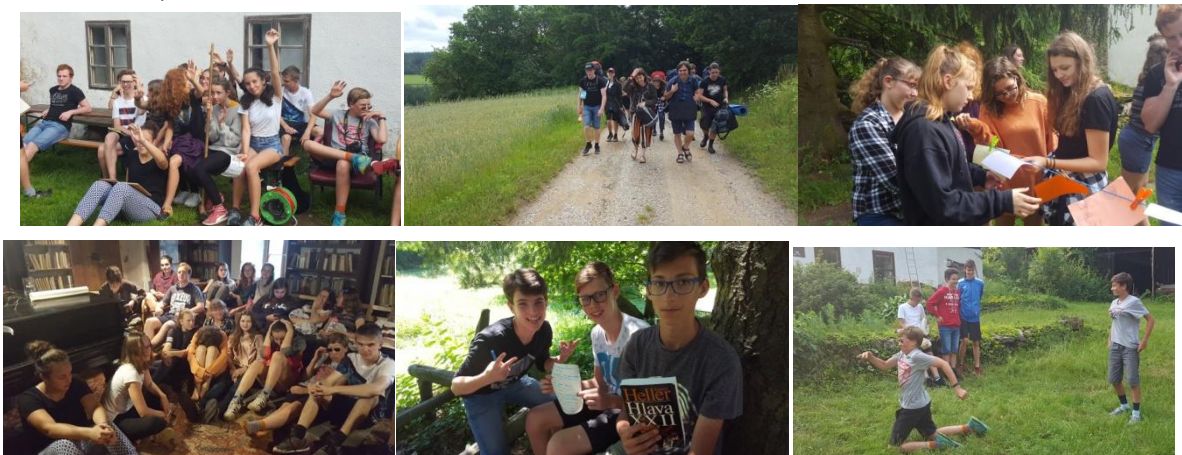
Kdysi dávno, když ještě nebyly mobilní telefony a železnice se netáhly po celém povrchu naší země, se třicet přeživších po prohrané válce snažilo najít úkryt před nepřátelskou vyhlazovací jednotkou. Poslední oddíl armády české se tedy pod vedením plukovníka Bořkovce skryl podle pověsti někde poblíž Šumavy. Generál Slate nařídil popravu všech rukojmích a všech protestantů, čímž zahnal poslední zbytky odboje hluboko do lesů daleko od civilizace.

„Tak tohle je konečná...“ zamumlal jeden z vojáků prohlížeje si plakát s odměnou na vlastní hlavu. „Deset táců na každého z nás a za profes- tedy plukovníka celých patnáct tisíc!“ Plukovník zaklel a po chvíli dodal: „Tak to budeme muset najít pořádnou díru. Už nemůžem věřit nikomu.“ Uběhla hodinka, když velitel opět promluvil: „Znám jeden mlejn. Je to odsud dobřejch ... kiláků.“

Věděli, že je čeká náročná cesta. Měli však na výběr? Buď zůstanou v Praze a určitě se dočkají šibenice, nebo se pokusí dostat do Flossmanova mlejna. První akce je čekala hned při dobíhání vlaku. Nezodpovědný člen oddílu pověřen koupí jízdenek zklamal ve svém úkolu a dostal první napomenutí. Vychytralí vojáci, speciálně trénovaní na zamaskování své přítomnosti, schválně nekoupili místenky, aby je nebylo možné později dohledat. Vlak byl přeplněn civilisty, to však nebyl pro špičkové průzkumníky žádný problém. Nenápadně se maskovali na modrém koberci ve vlaku a zádrhel nastal, až když si dvou nešťastníku nevšiml pojízdný minibar.

Po opuštění vlaku je čekala další náročná cesta lesem. Při životě je drželo pouze pomyšlení na klidné dny ve mlejně a špagety carbonara, pro které obětovali své poslední peníze, aby na místě neumřeli hladu. Úspěšně si prodrali cestu lesem a dostali se až ke starobylému stavení. Největším překvapením pro ně byla bohatá knihovna, jež se nacházela ve druhém patře. Po třech dnech se situace v hlavním městě naštěstí uklidnila, a tak se mohli vojáci bezpečně dopravit zpět.

Martin Miča, Julie Musilová I.S

Školní pěvecký sbor ukončil sezónu. Spoustu práce věnovanou nácviku na šlovickém soustředění zúročil na dvou vystoupeních. Nejprve 30. června v aule radotínské základní

školy při předávání maturitních vysvědčení. Akce proběhla důstojně, za účasti vedení gymnázia, pana starosty, části pedagogického sboru. Absolventi a jejich rodiče naslouchali několika pěkným oficiálním projevům, několika více či méně povedeným vystoupením jiného sboru, tentokrát pěveckého. Jména všech úspěšných maturantů před plným sálem četli Tereza Součková a Martin Pipek. Na odpoledním programu se podíleli i mnozí instrumentalisté, houslistky Bětky Janákové a Anežky Krutské, multiinstrumentalista Ondra Valter, Eva Slavická tentokrát s lyrou a flétnistkami ze 2.S. Projevy pronesli pan starosta Karel Hanzlík, paní ředitelka Jana Hrkalová, pan David Hron a pan třídní profesor Luděk Sedlák. Oficiality se svižně střídaly s neoficialitami. Věřím pevně, že akce splnila svůj účel a všichni odcházeli spokojeni, hrdí a naplnění poselstvím formulovaným v závěrečné písni.

Se školním rokem se COLUMBELLA rozloučila 27. června na schodech gymnázia, které znamenají mnoho. A taky mají báječnou akustiku. S velkým překvapením a potěšením jsme shledali, že se studenti a profesori po anglicku nevypařili, jak jsme předpokládali, ale naopak, přišli. Byli do poslední chvíle pečlivě schovaní a zašití. Studenti ve druhém patře a pedagogové porůznu. Těsně před půl se najednou posluchači odkudsi vyvalili a obsadili schodiště i židlice před sborovnou. Aby vytvořili jedinečné publikum. Milé. Početné. Chápavé. Se smyslem pro humor. Program byl sestaven podobně jako v aule, jen projevů ubylo. Zazněl vlastně jen jeden, o cestování, uvádějící píseň O Mojžíšovi. Na klavír navíc zahrál pan Matěj Košťák pekelně těžkou Chačaturjanovu tokátu. Mladší z bratří Košťákových skvěle doprovodil další hit o Mojžíšovi.

Na závěr předprázdninového psaní, dovolte laskavě, milí čtenáři, abych na tomto místě odcitovala samu sebe. Před poslední peckou – Popleteným pochodem – publikum poslouchalo poněkud připitomělý projev počínající písmenem p.

Paní, pánové,

poslouvejte pozorně, protože potřebujete procítit pravou pravdu. Pravdu pravdoucí. Perfektně pochopit přesnou podstatu postupujícího plynutí. Prozít! Pokorně prožít předešlé, postupně přijmout probíhající, predikovat příští.

Paní představená, Pavle, pekelně přísní pedagogové, překrásné paní, příjemní pánové, pilní panácci, příčinnivé panenky! Poslyšte původní podobu prastarého pochodu, přinášejícího pozitivní poselství.

Přátelé,

přejeme pěkné prázdniny, plné pohody, příjemných pocitů, perfektního počasí, pospolitosti, personálního pochopení, prima party, pevného přátelství, polepšení politiky, požehnaného pokoje.

Prosté potyček, pohrom, průšvihů, populistické politiky pitomých partají, především pak – pedagogické práce!

Mgr. Michaela Šreinová

PhotoCAMP: inspirace, kreativita, zábava 8. – 12. července 2019

Na začátku letních prázdnin proběhl první PhotoCAMP ve spolupráci mezi Gymnáziem Oty Pavla v Radotíně a Nikon školou. A toto spojení byla dobrá volba. Nikon PhotoCAMPU přinesl nejen fotografické znalosti a zkušenosti na vysoké úrovni, ale také velké množství fototechniky (i té nejprofesionálnější v řádu několika stovek tisíc!), nových nápadů a bezva lektory. No a samozřejmě neskutečně nabitý program. Gymnázium zase díky své úžasné lokalitě poskytlo své prostory jak pro samotný program PhotoCAMPU, tak i pro noční odpočinek ve spacácích. Ale co že se tam vlastně dělo?

Studenti měli šanci se během pěti dní naučit nejen ovládat a správně nastavit zrcadlovku (od prvního dne automatický režim fotografování už nikdo nepoužil), ale také vyzkoušet portrétní fotografii, makrofotografii, fotografování zvířat, produktu a nebo i sportu. A právě fotografování vodního slalomu v trojském kanále všechny neskutečně nadchlo. Ale možná to

také bylo úžasnou lektorkou a naší přední sportovní fotografkou Bárou Reichovou, která jako jediná Češka jezdí dokumentovat olympiádu. A právě Bára nás celým dnem provázela. Každopádně tady se všichni hodně vyblbli a odnesli si úžasné snímky. Samozřejmě že pro každé fotografické téma byly k dispozici vhodné objektivy, takže si naši studenti mohli vyzkoušet pevné objektivy, makroobjektivy, teleobjektivy a nebo třeba „širokáče“.

Po večerech si každý účastník vybral pět svých nejlepších fotek a ty jsme si společně promítali a komentovali, aby měli studenti šanci dostat zpětnou vazbu. Všichni se shodli, že toto bylo velmi přínosné. Kritika byla pozitivní a konstruktivní, a i díky ní se během pěti dní kvalita fotografií ohromně posunula. I když musíme přiznat, že už první den nám studenti ukazovali úžasné snímky. A přesně tyhle nejlepší fotografie jim Nikon škola na památku vytiskla, takže si kromě tašky plné dárků odnesli i tuto krásnou papírovou vzpomínku.

Večery nám zpestřili dva hosté- Sylva Korbařová z dua.cestujsemnou.cz, která vyprávěla o svých dobrodružných výpravách a samozřejmě o fotografování a vybavení na takto náročných cestách. No, co si budeme povídat, nechtěli jsme ji pustit domů, protože závěrečné úpravy fotek byly ohromně zajímavé! Druhým hostem byla již zmíněná sportovní fotografka deníku Sport Bára Reichová. Kromě toho, že s námi strávila celý den, učila nás fotografovat a říkala nám, jak to chodí v novinách, večer nám ještě pro inspiraci ukázala kus ze své práce a hlavně povyprávěla zážitky ze třech olympiád, které už měla šanci fotografovat.

Co ale na celém PhotoCAMPU bylo nejzásadnější a nejúžasnější? Naši studenti: děti ve věku 10-16 let, z nichž polovina držela zrcadlovku poprvé v ruce a většina vůbec netušila, co to je třeba clona nebo ISO. Tak přesně tyto děti každý den tvořily krásné snímky na profesionální úrovni, s úžasnou kompozicí, zajímavým světlem nebo hlubší myšlenkou. Neskutečně nás překvapily svojí šikovností, ohromným nadšením, bezmeznou kreativitou i svým pohledem na svět. Každý človíček byl jiný, během těch pěti dní jsme byli se stoprocentní jistotou schopni určit, komu jaká fotka patří. Ale hlavně ta jejich energie a nekonečný elán do fotografování! A právě díky nim byla atmosféra celých pěti kompletně profocených dní báječná a nezapomenutelná. Nestali se z nich naši studenti, ale naši přátelé a my jim z celého srdce děkujeme za to, co jsme se od nich naučili.

Magdaléna, Lucie a Filip z Nikon školy, www.nikonskola.cz

Magdaléna Staňková

Nikon School Project Manager

Recenze dětí:

Klárka: „Lektoři byli naprosto úžasní. Vůbec jsem si nepředstavovala, že by nám mohli takhle moc pomáhat, radit a rozumět nám. Asi jsem nikdy nepotkala takhle moc ochotný a hodný dospělý lidi. Jsem hrozně vděčná za to, kolik nás toho naučili.“

Kristýnka: „Nejvíce se mně líbila možnost focení portrétů v ateliéru a den s Bárou Reichovou a sportovní fotografií. Program mě inspiroval k tomu, že fantazii se meze opravdu nekladou.“

Patricie Macková, studentka 5.S, dorosteneckou mistryní ČR v golfu!

20. července

Gratulujeme naší Patricii k hladkému vítězství v Mezinárodním mistrovství ČR juniorů a dorostců na Karlštejně dne 20. července 2019. Na turnaji zahrála pouze 66 ran a o osm ran tak zvítězila nad německou golfistkou. Turnaje se také účastnila Sára Kousková, naše loňská absolventka, která v dramatickém souboji skončila na krásném 2. místě v soutěži juniorek.

RNDr. Jana Hrkalová

Do golfového turnaje nejvyšší evropské série LET na Karlštejně se probodovaly 2 absolventy a 1 studentka Gymnázia Oty Pavla!

O víkendu 23. – 25. 8. 2019 se s nejlepšími evropskými golfistkami utkají naše absolventky Jana Melichová se Sárou Kouskovou a současná studentka Patricie Macková. Naším děvčatům gratulujeme k postupu a přejeme klidnou, vyrovnanou hru.

RNDr. Jana Hrkalová

Na Karlštejně zazářila naše studentka Patricie Macková

23. - 25. srpna 2019

Čtyři české hráčky prošly do finálového kola společného golfového turnaje LET/LETAS, který se hraje s názvem Tipsport Czech Ladies Open v Golf Resortu Karlštejn. Nejvýrazněji se z nich zapsala naše studentka Patricie Macková (6.S), která se skvěle zhostila celého turnaje, v němž dokonce na začátku vedla (byla v čele po 66 ranách v prvním kole). Nakonec získala v silné mezinárodní konkurenci krásné dvanácté místo a mezi amatéry byla dokonce zlatá.

Pro Patricii to byl první start na okruhu LET, ale daří se jí i v jiných soutěžích: zatím bylo pro ni největším úspěchem letošní šesté místo na turnaji LETAS na Konopišti, jednou už byla vyhlášena nejlepší amatérkou na LETAS ve Švýcarsku.

Je třeba zmínit i to, že přes náročný tréninkový program Patricii záleží i na vzdělání – dlouhodobě dosahuje výborných výsledků i v této oblasti.

V letošním karlístejském turnaji jsme měli i další želízka v ohni, a to absolventky Janu Melichovou a Sáru Kouskovou, které také velmi srdatě bojovaly.

Jsme hrdi na své studentky (bývalé i současnou) a především Patricii patří velké gratulace!

Mgr. et MgA. Pavlína Krupová

